

Veto

ALGEMENE STUDENTEN RAAD

Weekblad. Jaargang 11, '84-'85.
Nr. 6, dd. 31 oktober 1984.

Verantw. Uitg.: Paul Bijnens
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven.
Tel. 016/22.44.38.

Veto is een publikatie van de Algemene
Studentenraad van Leuven.

Nieuwe telefoonnummers

Sociale Raad: 016/22.95.41
Kringraad: 016/22.31.09
Veto: 016/22.44.38

EN VERDER...

Lezersbrieven	2
Weerbaarstig sekretaris	2
Geneskunde	3
Kringbladen	4
Declair	4
Thyssen	5
Kursusdienst VTK	6
Raad van State	6
Kortgelezen	7
Ad Valvas	7
Strip	7

Boff, Boff-er, Boff-st

Het drieluik van een verdedigingsrede

De pers haalt het Vaticaan graag op de voorpagina: de reizen van de paus, meningen in verband met contraceptie, problemen met Küng en Schillebeeckx. De nieuwste stunt: de strijd tegen de bevrijdingsteologie. Rome roept Boff op voor een gesprek. Aanleiding voor de UP en de Kristenen voor het Socialisme om een informatieve avond over de bevrijdingsteologie te organiseren. Uitgenodigd waren prof. G. De Schrijver (KUL), F. Daemen (Bolivië), Prof. Houtaert (UCL). Ze bespraken het probleem op respectievelijk theologisch, latijns-amerikaans en sociologisch nivo.

Theologie

Wanneer je dacht dat de bevrijdingsteologie richtlijnen geeft voor een sociale revolutie in Latijns Amerika, dan heb je het mis. Bevrijdingsteologie blijft op de eerste plaats theologie, zij

het dan een sterk veranderde, aansluitend bij eigen bloed en bodem van de Latijns-Amerikanen. Wanneer theologie een nadenken over het geloof is, dan is bevrijdingsteologie een nadenken over de bevrijdende kracht van het geloof. Dit getuigt van een heel nieuwe mentaliteit waarin men de problemen van alledag ernstig neemt. De oude theologie zei dat je je ogen moet sluiten, dat je niet aan de wereld moet denken. De nadruk werd enkel op de zuiverheid van de ziel gelegd. De bevrijdingsteologie zegt daarentegen dat inwendigheid niet genoeg is, dat je je moet inzetten op sociaal vlak omdat daar de massa lijdt. De bevrijdingsteologie gaat de strijd aan met de sociale zonde in de wereld (namelijk ondervoeding, kindersterfte, enz.). Om te strijden tegen die zonde moet men echter eerst weten welke de oorzaak is: oorzaak nummer 1 is de economische afhankelijkheid van de eerste wereld. De strijd tegen het sociale onrecht vindt haar kracht in een gezonde levenshouding; met blijheid komt men op voor anderen. Er is een spontane solidariteit, men vormt een groep. Verder strijdt men hiertegen door het verkopen van produkten in eigen beheer (kwestie van de daden bij het woord (van God) te voegen).

Het panel dat "diskussieerde" over de bevrijdingsteologie.

(foto Veto)

Gesprek Ratzinger-Boff

Ratzinger: hoofd van de "Kongregatie voor geloofslere".
Boff: Bevrijdingsteoloog, op het roomse matje geroepen.
Een stukje uit het gesprek (niet letterlijk weergegeven) tussen beide heren.
Ratzinger: Uw verbondenheid met God lijkt mij te actief. In plaats van een vroom gebed in de ziel te bevorderen lijkt uw godsdienst eerder het volk op te hitsen tegen hun bazen. Uw

godsdienst gaat sterk gelijken op marxisme.

Bevrijdingsteologie: O.K., maar het grote verschil tussen ons en het marxisme is dat dit laatste ingegeven is door het louter menselijke, terwijl dit bij ons door de naam en de kracht van God gebeurt. Wij beleven onze inzet als 'wat God is'.

Ratzinger: Ja, maar waarom moet voor die inzet het analyseschema van Marx gevolgd worden? Is dat geen oplossing met geweld die in strijd is met de verzoeningsidee van de kerk? Bevrijdingsteologie: O.K., maar Jezus van Nazareth zet ons aan om ons te verweren tegen de machten die ons achteruitstellen. Goedkope verzoening bestendigt alleen de sociale zonde.

Ratzinger: Is dit geen scheefgetrokken interpretatie van de boodschap van Jezus: bij hem heeft de rijke die berouw toont een plaats en bij jullie niet.

Bevrijdingsteologie: Wij willen een nieuw leven, wij komen blij op voor de anderen.

Ratzinger: Dan komt er een scheur, want de rijken zullen zich nooit naar

julie programma richten. Zij sturen hun klachten naar het Vaticaan, terwijl jullie de pretentie hebben je parallel aan Rome te achten.

Bevrijdingsteologie: Is de visie van Rome niet geleid door het kapitalisme, zonder aandacht voor onze noden? Is jullie visie wel het ware christendom? Ratzinger: Zou jij, Boff, niet beter een sabbatjaar doorbrengen?

Bevrijdingsteologie: Eminentie, laat me dan naar het Amazonegebied vertrekken, daar zou zelfs u het gebed lopen de levende Christus te ontmoeten...

Latijns-Amerika

Wat volgt is een stukje hedendaagse latijns-amerikaanse kerkgeschiedenis. De bevrijdingsteologie komt voor het eerst ter sprake in Medellín in '68. De Kerk gaat op zoek naar een strategie die zou openstaan voor de wereld zoals die is. Die andere strategie bestaat erin in dienst van de mensen te staan (de grote massa katholieken die uitgebuigt wordt door een minderheid die zich ook katholiek noemt) in plaats van

(vervolg op p. 4)

Raad van State en bisstudent

Op 19 november 1982 dient G. Bruynsraede, een student rechten aan de UIA, een verzoekschrift in bij de Raad van State, waarin hij de vernietiging van een beslissing van de examencommissie vraagt. Op 26 september 1984 heeft de Raad uitspraak gedaan in deze zaak, die sinds enkele dagen fel in de belangstelling staat. De mogelijke gevolgen van het arrest worden elders in de Veto besproken, hier wat meer uitleg over het arrest zelf.

De student in kwestie was niet geslaagd voor zijn tweede zitting van de tweede licentie rechten. Alhoewel hij maar drie vakken moest overdoen, en het examenreglement van de UIA uitdrukkelijk in de mogelijkheid voorziet, kreeg hij geen toestemming van de examencommissie om tweede en derde licentie te combineren.

Omdat hij daardoor geen renteloze studielening kon krijgen en dus financieel benadeeld werd, legde hij klacht neer bij de Raad van State (om later bij een gewone rechtbank schadevergoeding te kunnen eisen van de UIA). Bruynsraede combineerde uiteindelijk de twee studiejaren toch — derde licentie legde hij af voor de centrale examencommissie — en slaagde. De gevolgen van zijn verzoekschrift lijken intussen veel grotere proporties aan te

nemen dan waar het oorspronkelijk om begonnen was.

Bissen

De wet van 21 maart 1964 laat aan de universiteiten toe om met hun examenreglement te experimenteren, maar dit dan wel binnen de wettelijke grenzen, en dat laatste is nu juist niet meer het geval volgens de Raad. In het arrest wordt het examenreglement van de UIA onder de loep genomen en onwettelijk bevonden op enkele punten. De verregaande soepelheid van de examenregelingen zou volgens de Raad wel eens het gevolg kunnen zijn van een mogelijke concurrentie tussen de universiteiten, die met een voordeliger examenreglement meer studenten proberen aan te trekken.

Aan de UIA kent men per academiejaar vier examenperiodes en twee deliberaties. Het examenreglement stelt expliciet dat als men het jaar bist, de vrijstellingen die men behaalde, worden overgedragen op het bisjaar. Fout, zegt de Raad van State.

De wet bepaalt uitdrukkelijk dat een student per academiejaar maar twee kansen (zittingen) krijgt om de examens van een bepaald studiejahr af te leggen. Als men niet geslaagd is na de tweede zitting, wordt men verondersteld helemaal opnieuw te beginnen. Vrijstellingen overdragen naar een bisjaar betekent dan dat "het tweede academiejaar alzo in wezen geen nieuw academiejaar is, maar enkel een verlengstuk ervan."

Dus in feite een derde en een vierde zitting. Dit terwijl het systeem van vrijstellingen oorspronkelijk alleen bedoeld was om de tweede zitting te verlichten voor de studenten. Wat nog wel kan, is dat de vrijstellingen verkrijgt voor bepaalde vakken als je een andere richting begint.

Kombineren

Een tweede aspect van het arrest slaat op het combineren van studiejaren. Op zichzelf kan dat wettig zijn, maar de concrete uitwerking ervan was weer niet tegen de wetten ingaan. Dit kan zowel uitdrukkelijk (in het examenreglement) als net uitdrukkelijk worden toegestaan, alhoewel de Raad wel enkele bedenkingen heeft bij dit combineren.

Je kan je normaal pas inschrijven voor een bepaald studiejahr als je de nodige certificaten bezit (i.e. die van het vorige jaar). Een universiteit kan dus zeker niet verplicht worden het combineren toe te staan. Verder bestaat er een reële kans dat de programma's van de twee jaren mekaar overlappen. En tenslotte kan men zich afvragen of men de stof van het vorige jaar niet nodig heeft om de lessen van het volgende jaar te volgen.

Op het punt van het combineren van studiejaren gaat het arrest dus niet zo ver als eerder werd aangekondigd in de pers, al zal men eerst nog moeten uitpluizen in welke omstandigheden het combineren van jaren wel mogelijk blijft.

Frank Segers

Waarom ben je niet geslaagd, mijn zoon?

De slagingspercentages in de faculteit letteren en wijsbegeerte nemen schrikwekkend af. In de klassieke filologie bijvoorbeeld slaagde in '83 63,2% van de studenten, terwijl dit in '84 nog slechts 46,3% is. Andere markante cijfers vinden we in Oriëntalistiek (met 76,5% in '83 en 50% in '84) en Archeologie (75,7% in '83 en 52,3% in '84). Slechts drie richtingen maken hierop een uitzondering: oude geschiedenis (57,1% in '83 en 58,1% in '84), Slavistiek (62,5% in '83 en 64% in '84) en kunstgeschiedenis (43,5% in '83 en 48,2% in '84). Een heel duidelijk voorbeeld van deze achteruitgang vormt germaanse filologie

(46,9% in '82, 36,3% in '83 en 32,1% in '84).

Waarom is deze achteruitgang te wijten? Studeren de studenten minder? Laat de invloed van het VSO zich voelen (vooral in eerste kan)? Heerst er een algemeen defeatisme (zo van: mét een diploma ben je even werkloos als erzonder)? Drukt de studierook nu harder dan ooit? Of kunnen we spreken van een soort "natuurlijke" numerus clausus? Alleen maar vragen waarmee Veto naar professoren, monitoren en studenten trek. Het verslag hiervan vindt u volgende week in Veto.

G.F. en B.K.

LEZERSBRIEVEN

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op de eerste verdieping van 't Stuc, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten)actualiteit, en ondertekend zijn met naam, studiejaar en adres. Wie liever niet heeft dat zijn naam gepubliceerd wordt, moet dit duidelijk motiveren.

Brieven die langer zijn dan 25 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen; dit komt overeen met ca. 1 getikte blz. met een dubbele interlinie) worden in principe ingekort.

Debatten in Leuven

Veto wilde in nummer 5 de schijn verwekken een volledig overzicht te bieden van de activiteiten van de politieke studentenverenigingen aan de univ.

Daarom werd dan ook het zonder Claes - zonder Eyskensdebat (org. Jongsocialisten), de lezing van Ancaux (Vujo) en de volksoepeloop voor Martens (CDS) uitgebreid verslaan.

Het ligt niet in mijn aard mij op te winden over de journalistieke prioriteiten van Veto bij de verslaggeving.

KOLOFON

Veto, jaargang 11 nr. 6
dd. 31 oktober 1984

Redactie

Peter Mostrey, Bart De Moor, Noël Herteleer, Polleke Bijnsens, Luc Vanheertrants, Dirk De Naegel

Hoofdredacteur

Polleke Bijnsens

Redaktiesekretaris

Filip Huyzentruyt

Medewerkers

Pascal Lefèvre, Hilde Devoghel, Gerda Van Damme, Ria Van Damme, Gilberte Boeckmans, Peter Mombaerts, Bert Malliet, Gerd Franssens, Vanzwanske, Wouter Colson, Frank Seegers, Medika, Merkator, Bart Keunen, Diane De Kerf, Peter Breughelmans, Evert Diericks

Foto's en doka

Kris Van Haver, Didier Wynants

Zetwerk en layout

Jan Loyens, Bert Peleman, Polleke Bijnsens, Dirk De Naegel, Ria De Schutter, Peter Mostrey, Filip Huyzentruyt, Louis Paredis

Eindredactie

Polleke Bijnsens, Gerd Franssens

Drukkerij

Rotatyp, Brussel

Oplage

8000 exemplaren

Redactieadres

's Meiersstraat 5
3000 Leuven
016/22.44.38

11.11.11.-aktie

In de week van 5/11 tot 9/11 wordt er onder de studenten actie gevoerd voor de vluchtelingen uit de Ogaden in Somalië. Dit gebeurt door middel van kaarten- en plantenververkoop, brochures en het tonen van een diares. Er wordt steun gegeven aan een vormingsprogramma voor vrouwen inzake landbouw en ook getracht geld te verzamelen voor klein landbouwmateriaal. Hierdoor zouden ze gedeeltelijk in hun voedselbehoefte kunnen voorzien en als vluchteling minder afhankelijk worden van buitenlandse hulp. Mensen die hiermee willen meewerken, kunnen hierover informatie krijgen op Brusselsestraat 226, te Leuven.

Het jaartema dit jaar voor 11.11.11 is Macht-Tegenmacht. Het blijkt steeds weer dat scheefgetrokken machtsverhoudingen hun stempel drukken op het dagelijks leven van gewone mensen hier en in de Derde Wereld. Steeds weer duikt die macht op. Maar ze kan ook in tegengestelde richting werken. Georganiseerd volksverzet tegen diktatoriale regimes, geduldig werk aan de basis ter verbetering van levensomstandigheden, pogingen om de eensgezindheid van de

maar toch wil ik er even op wijzen dat er ook een "Liberaal Vlaams Studentenverbond" is aan de KUL. Het is Veto misschien ontgaan (?) dat Guy Verhofstadt de Leuvense studenten heeft toegesproken en dat er zelfs meer dan 160 studenten zich speciaal daarvoor naar Aud. Vesalius hebben begeven. Niet on aardig, in vergelijking met de gemiddelde opkomst bij de meeste andere kringen.

Vele aanwezigen vonden het een interessante uiteenzetting, en de afwezigen hebben de kans gemist om een aantal van hun vooroordelen kwijt te raken.

U hebt dus wat gemist Veto, maar geen nood... het akademiejaar is nog lang. Er zal U nog veel kunnen "ontgaan".

Hugo Lamont
Voorzitter L.V.S.V. Leuven

n.v.d.r.

Beste Hugo. Het is een verkeerde interpretatie dat Veto alle politieke activiteiten in Leuven heeft verslaan. Bovendien is het voor ons vrij moeilijk om een redakteur te sturen naar een activiteit waarvan wij niet eens op de hoogte gebracht waren. Een postzegel voor een aankondiging kost echt niet veel; langzamen en het ons even zeggen is zelfs gratis. Bovendien kan je altijd, als je de lezing zo interessant vond, een verslag maken voor Veto. We zullen je heus niet openen of buitengooien als je daarmee langskomt.

De administratief sekretaris interpreteert de wet

MERKATOR — Beter laat dan nooit, maar onze correspondent uit Merkator wist ons nog een interessante anekdote mee te delen. Daarvoor moesten we onze teletijdmachine inschakelen en terugkeren naar het gezegende tijdstip juni 1984.

Zoals dat schijnbaar het beste is, werden ook ditmaal de Europese verkiezingen onder de examenperiode georganiseerd. Gelukkig was er deze keer een lid van het kabinet dat de wet wel zo zou interpreteren dat de studenten eventueel een volmacht konden geven. Deze interpretatie werd meegedeeld aan de unief.

Tegelijkertijd werd een omzendbrief naar alle voorzitters der stembureaus gestuurd. Ondertussen hadden trouwens verschillende fakulteiten op eigen initiatief een soort volmachtattest gemaakt.

De interpretatie van de kabinetsmedewerker werd vervolgens door de universiteit aan de diverse fakulteitssekretariaten bezorgd. Zo'n drie dagen er na trokken enkele studenten uit de eerste licentie aardrijkskunde naar het sekretariaat van de fakulteit Wetenschappen. Maar wat waren zij naïef, zo vroeg al komen zagen voor dat attest.

De studenten wisten zeker niet hoeveel werk een fakulteitssekretariaat had? Met nog een enkele beleefde opmerking (ik ben nog alleen betaald om u hier van de trappen te gooien) dropen de studenten af.

Twee weken later pogen deze studenten (zij hadden ondertussen een tiendaagse ekskursie achter de rug) nog eens een attest vast te krijgen en zowaar lukte dit. Maar nu begon de miserie pas goed. Administratief sekretaris Vander Veren was niet akkoord met de interpretatie van de wet en vond dat de studenten eigenlijk wel konden gaan stemmen. Daarom stelde hij een formulier op dat niet strookte met de wettelijke vereisten. Zijn formulier leek wel op het officiële, maar in Oostende kregen enkele mensen al dadelijk problemen met het attest.

Als gevolg hiervan namen die studenten dadelijk contact op met de Juridische Dienst. Zij vinden daar gehoor, maar dienen zich tot het vice-rectoraat te wenden. Van daaruit neemt men dadelijk contact op met Vander Veren. Hopeloos echter. Vander Veren blijft bij zijn interpretatie van de wet en gooit de telefoon neer. Nog steeds staan de studenten zonder geldig attest.

Uit miserie doorlopen de studenten een tweede maal hetzelfde parcours. Maar ineens heeft Vander Veren een aantal verlofdagen gevonden (toevallig?), zodat heel de zaak weer uitgesteld wordt. Een derde keer neemt het vice-rectoraat contact op met hem. En dan draait Vander Veren bij, maar hoe? Aan de studenten die van niets weten geeft hij nog steeds het ongeldige attest mee. De anderen krijgen wel een geldig formulier. Zij dienen dan wel lang te zagen en veel met de term 'vice-rectoraat' te gooien. Daarbij moeten ze dan nog een aantal onbeleefdheden slikken. Ook uitspraken als 'waar bemoeit eerste licentie aardrijkskunde zich mee, wat denken ze wel?' zijn normaal volgens de administratieve sekretaris. Gelukkig genoeg werden op veel kiesbureaus de foute attesten toch aanvaard.

Bij een aantal mensen van Merkator vraagt men zich af hoelang een administratieve sekretaris zo zijn eigen wetten kan blijven stellen. En wat in het geval de studenten niet weten dat de hun afgeleverde documenten eigen al of niet geldige interpretaties zijn? Sommigen schreeuwen al om een vervroegd pensioen voor Vander Veren. □

Het is schier zover

Ons nationaal BRT-instituut schijnt de laatste tijd het oud-Nederlands weer ontdekt te hebben. Zo hoort men steeds meer vlak na de nieuwsuitzendingen: "Het is schier tien na één". Met dergelijk woordgebruik kunnen we misschien beter gewaagen van vijf voor twaalf.

Taalkundig is het woord "schier" natuurlijk niet aan te vechten. Het staat als korrekt Nederlands geboekstaafd in de betekenis van "bijna", "zo goed als", "ongeveer"... Alleen, het is toch een beetje archaisch. Het is immers weer een tijdje geleden dat wij de man op de straat dit woord in de mond hebben horen nemen. Schier dacht ik te schrijven dat wij het daar nog nooit gehoord hebben.

In een tijd dat men de BRT steeds meer op de korrel neemt omwille van zijn berichtgeving, lijkt diezelfde BRT zich dus te willen verschuilen achter een niet meer te begrijpen taaltje (tenzij voor ons, uiteraard). Onderzoeken door communicatiewetenschappers wijzen uit dat voor "de man in het ministerie" de nieuwsuitzendingen nauwelijks begrijpbaar zijn. Wie volgt er immers nog bij Maribels, vijf-driedries, voorwaarts gebaseerde defensiesystemen en andere trammelant. Op de BRT-radio wil een goede ziel wel eens wat werk maken om die begrippen duidelijk te maken. Op de televisie vergeet men dit al te vaak. Gelukkig zijn er daar nog de mooie beelden van kreperende Ethiopiërs, onthutste en gebombardeerde Thatchers om de gewone kijker te boeien.

Taalverarming?

Als de BRT niet wil dat er nog sterker in

zijn budget wordt gerommeld, zou men toch eens kunnen denken aan een begrijpbaar taaltje. Waarom zou men anders nog een informatieradio nodig hebben, als die toch niet verstaanbaar is? Overigens is dit geen pleidooi voor taalverarming. Wie met "schier" en aanverwanten wil rotzooien, mag dit gerust in zijn intellectuele milieu doen. Maar nieuwsbrengers zouden enig oog moeten hebben voor de functionaliteit van hun taalgebruik. Met andere woorden: een Nederlands woord waar dit bestaat (in plaats van overvallig putten uit Engels...), een omgangswoord in plaats van de "ziczens-hoeveel-woorden-ik-ken"-mentaliteit. Trouwens: dit gaat ook op voor heel wat universitaire wetenschappers. Zoals die vaak boeken bijeenharken, kan men nauwelijks gewagen van verspreiding van hun kennis. Eerder doen sommigen aan taalmasterbatie: het is toch heerlijk met moeilijke woorden je eigen status te kunnen verhogen.

O ja, daar komt weer de discussie omtrent de vaktaal om het hoekje kijken. En inderdaad, vaktaal is er nodig. Zij bevat vaak informatie die een omslachtige uitleg overbodig maakt. Het weze wel inzien dat het grootste deel van boeken vaak weinig met vaktaal te maken heeft. Taalprotserij of taalarmoede: in de zin van iets niet verstaanbaar te kunnen uitlegen.

Taalpuristen en -romantici zullen na deze woorden weer last hebben om de pen te bedwingen, hun haren weer in de plooi te krijgen en hun kreet van "verlaging van onze kennis en verachtering van onze intellectuele nauwkeurigheid" in te tomen. Indien gewenst kunnen zij gerust hun boompje opzetten. Liefst zonder gebrabbel en niet van het formaat der reuze-populier. Veto wacht af. (TBC)

Derde Interfakultair Songfestival

Na het daverend succes vorig jaar, wordt nu reeds de derde uitgave van het Interfakultair Songfestival voorbereid. Muzikanten en podiumbeesten ten allen lande scherp en nu reeds hun beste synth's, en trekken de snaren wat

strakker aan, om niet onvoorbereid voor de massa te worden geworpen.

Traditiegetrouw zal het Interfakultair Songfestival doorgaan ergens tijdens de halftme-week, d.i. de laatste week van januari. Wil jij met een groep jouw fakulteit vertegenwoordigen, aarzel niet langer en duik het repetitiekot in; neem vooraf nog even contact op met jouw kringpresidium en de Landbouwing: Minckelerstraat 28, Heverlee, tel. 22.08.35, of Oude Markt 40 (bij Gert, bel 21).

Ter gelegenheid van het dertigjarig bestaan van Medika wordt er dit academiejaar een voordrachtenreeks met bekende sprekers ingericht. De inaugurele lezing werd gehouden door prof. De Duve, Nobelprijs 1974 geneeskunde, die op 2 december jl. een eredoktoraat van de KUL ontving. Zo'n 500 toehoorders woonden deze uitzonderlijk didactische voordracht bij, waarvoor hij een staande ovatie kreeg.

Prof. De Duve behandelde achtereenvolgens de fysiologie, de pathologie en therapeutische mogelijkheden van het lysosoom. Hieruit bleek dat dit celdeeltje, dat nog maar 30 jaar geleden totaal onbekend was, verantwoordelijk is voor heel wat ziekte toestanden, zoals jicht, reumatoïde gewrichtsontstekingen en stapelingsziekten. Verder zou het gebruik van "lysosomotrope vektoren" die de antikankermiddelen selektief naar de kankercellen leiden, een revolutie kunnen betekenen in de behandeling van kanker. Vooral nog ontbreken evenwel het geld en de middelen om de proefdiereksperimenten in de kliniek bij patiënten te verifiëren.

Als volgende spreker is aangekondigd de controversiële figuur dr. Herman Le Compte, in december. (PM)

Derde Wereld in de Noord-Zuid-dialoog gaaf te houden...

Op dinsdag 6 november vindt ook een info-avond plaats in ISOL. Daar zal Mohammed Ali Hassan, als vertegenwoordiger van de organisatie die hier

in België samen met Oxfam ingediend heeft, aanwezig zijn tezamen met een journalist. Ook zal een video-reportage over de problematiek getoond worden. Het jaartema zal via toneel aangebracht worden.

Nieuwe regeling bij geneeskunde

Maleisische studenten hebben last om te bissen

In het kader van een samenwerkingsakkoord tussen de Maleisische en de Belgische regering, komen sinds 1981 Maleisische studenten aan de KUL een opleiding volgen. Een van de gevolgd richtingen is geneeskunde. Dit jaar waren er plots problemen. Prof. Dekaan R. Casteels besloot dat een aantal Maleisische studenten niet meer mogen bissen. Het presidium van Medica stelde zich op het standpunt:

- bisrecht voor iedereen;
- betere begeleiding voor buitenlandse studenten.

Het samenwerkingsakkoord

De Maleisische regering heeft een plan opgesteld om het tekort aan universitaire gevormde mensen weg te werken. In Maleisië zelf is er niet genoeg academisch en wetenschappelijk gevormd personeel om in de nood te voorzien. De Maleisische regering wil op korte termijn komen tot zelf-reliance in de opleiding. Dus te komen naar een situatie waarin ze geen studenten meer naar het buitenland moet sturen. Dat dit een werk van lange adem is, is duidelijk. Als essentiële stap daarin worden jongeren over heel de wereld uitgestuurd om de nodige kennis te verwerven.

In dit kader werd een akkoord gesloten tussen de Belgische en de Maleisische regering. Dit akkoord gaat gepaard met wederzijdse voordelen. In ruil voor de opleiding van Maleisische studenten wordt België behandeld als bevoorrelde handelspartner. Zo ziet men in de Maleisische winkels de laatste jaren steeds meer producten "made in Belgium" verschijnen.

In dit samenwerkingsakkoord wordt onder andere voorzien in de opleiding van geneesheren. De toekomstige artsen doen een voorbereidingsjaar en de eerste kandidatuur in Maleisië zelf. Daarna komen ze naar België om de studies te vervolgen vanaf de tweede kandidatuur.

Jonge huisartsenmars voor werk?

De vestigingsproblematiek van de huisartsen scoort de laatste tijd hoge toppen. De kranten staan er vol van. Met zijn ± 30.000 dokters scoort België in Europa (na Italië) het hoogst wat betreft artsendichtheid: 1 arts per 370 inwoners. Voor sommigen alarmerende cijfers. Er moet iets gebeuren want de vraag (naar medische hulp) stijgt niet mee met het aanbod (van geneesheren). Over mogelijke oplossingen is men het echter niet eens.

De standpunten terzake van de VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad) en de federatie Wijnen en arts en prof. Vuylsteek en de geneeskundestudenten, anderzijds zijn genoegzaam bekend. Numerus clausus ondermeer omdat minder artsen een betere kwaliteit garanderen, versus herverdeling en heroriëntering van de arbeid. Maar wat denken de jonge huisartsen er zelf over? Is de toestand werkelijk zo kritiek? En zo ja, wat wordt er aan gedaan?

Vorige donderdag (25 oktober) wijdde Panorama hieraan een reportage waarin niet enkel de hoge heren maar ook de werkers in het veld aan bod kwamen. Al snel bleek dat het opstarten van een huisartsenpraktijk (enkele gelukkige uitzonderingen) niet te na gesproken tegenwoordig geen lachertje is. Het eerste jaar bestaat voornamelijk uit wachten... op Godot of andere klanten. Maar ook het tweede jaar brengt vaak geen soelaas, zodat wel eens overwogen wordt om een part time bijjob te zoeken. De vestigingslening moet toch op een manier afbetaald worden. Hieruit wordt onmiddellijk duidelijk wie de zwakke broertjes zijn in deze struggle voor life.

De totale studiekosten worden betaald door de Maleisische regering. In Maleisië is er één geneesheer op 10.000 inwoners. De hier opgeleide geneesheren hebben een kontrakt met de Maleisische regering om gedurende 10 jaar mee te werken aan de oprichting van een gezondheidsstructuur in Maleisië.

De perikelen in de Fakulteit Geneeskunde

Sinds 1981 zijn dan ook in totaal 67 studenten begonnen in de fakulteit geneeskunde. De eerste drie jaren waren er geen problemen vanuit de fakulteit geneeskunde. Toen dekaan Casteels verleden jaar begon moeilijkheden te maken rond de klederdracht van de Maleisische studenten verwachtte men al dat dit slechts het begin zou zijn. Dit vermoeden werd bevestigd.

Dit jaar gingen studenten 2^e en 3^e kan die in tweede zit gebuisd waren, zich inschrijven in de Hallen. Tot hun grote verbazing werd hen gezegd dat ze eerst een toelatingbewijs moesten hebben van de fakulteit geneeskunde. Dit werd hun echter geweigerd door de fakulteit. Noch de studenten, noch de ambassade waren hier vooraf van op de hoogte gebracht.

Prof. Casteels stelde op voorhand dat de Maleisische studenten die zouden bissen, het nooit zouden halen. Wat uiteraard onmogelijk te voorspellen is. Volgens Casteels had de ambassade beloofd "goede" studenten te sturen. Welnu, Casteels zegt dat dit geen goede studenten zijn. Met andere woorden, hij vindt dat de Maleisische

studenten aan hogere voorwaarden moeten voldoen dan Belgische studenten.

De Maleisische studenten moeten in het eerste jaar dat ze hier zijn en dus de meeste moeilijkheden hebben met de taal, ... in twee zittingen geslaagd zijn. Dit is duidelijk negatieve discriminatie. Daartegenover stelt het presidium van Medica, dat het bisrecht voor iedereen geldt, en dat men, om gelijke kansen te creëren, een betere begelei-

ning te waarborgen. Zo bestaat er reeds voorbereiding van de studies burgerlijk ingenieur en geneeskunde een twee weken durende cursus om de basisbegrippen van die wetenschappen uit te leggen in het Nederlands. Deze voorbeelden moeten verder uitgebouwd worden tijdens de opleiding zelf.

Laatste voorstel

Op zaterdag 20 oktober was er in de

Aankomst KUL	1981-82	1982-83	1983-84	1984-85
Totaal aantal	20	20	15	12
Huidig jaar				
2 ^e doct.	6(*)	/	/	/
1 ^e doct.	5	3(*)	/	/
3 ^e kan	9	9(**)	4(*)	/
2 ^e kan	0	6(**)	11(***)	pas aangekomen
Terug vertrokken	0	2	0	

(*) studenten die nooit gebist hebben: 13 op 53 (23,7%). (1 maal gebist: 47,1%).

(**) studenten die vier zittingen in tweede kan afgelegd hebben en die terug naar Maleisië gaan.

(***) Dit zijn de probleemstudenten.

1. De 9 studenten die begonnen zijn in '82, waren in tweede kan geslaagd worden bissen, en moeten nu voor de eerste keer bissen in derde kan. Bovendien zijn er van de groep die begonnen zijn in '82, studenten bij die na tweede kan, zelf besloten hebben terug te keren.
2. Van de 15 studenten die begonnen in '83, zijn er 4 geslaagd in tweede kan, en 11 zouden moeten bissen. Daarvan zou Casteels dat er 7 teruggingen naar eerste kan, en 4 mochten wel bissen.

Uit deze tabel blijkt, dat globaal gezien, rekening houdend met de taalmoeilijkheden, de slaagpercentages behoorlijk zijn.

ding op gebied van taal, studie, ... aan de buitenlandse studenten moet garanderen.

Verder zegt dekaan Casteels dat de klederdracht van de Maleisische studenten, de religie, de taalmoeilijkheden leiden tot ghettoïvorming. Onze ervaring is echter anders. Bovendien is het eigenlijk dekaan Casteels, die door dergelijke uitlatingen en maatregelen te stellen, de eventuele ghettoïvorming in de hand werkt. Door het bisrecht af te schaffen verplicht hij immers de Maleisische studenten nog meer te studeren, en dagelijks aan hun bureau te zitten, waardoor er dan ook zeer weinig tijd vrijkomt voor integratie.

Ondertussen heeft dekaan Casteels meermalen zijn voorstel gewijzigd. Zijn oudste voorstel was: 3^e kanners mogen wel bissen, Van de 11 tweede kanners mogen er 4 bissen, en moeten er 7 naar eerste kandidatuur. Vanaf volgend academiejaar stelde hij twee beperkingen voorop: 1) een bepaald percentage moet behaald worden vooraleer men mag bissen (naargelang van de bronnen: 35%-40%). 2) het aantal keren bissen in de totale opleiding wordt beperkt (éénmaal in de kandidaturen, éénmaal in de doktoren).

Zoals reeds vermeld, nam Medica het volgende standpunt in:

- iedereen heeft recht op bissen
- een betere begeleiding van de Maleisische studenten was vereist.

ad. 1. Het is duidelijk dat de Maleisische studenten zelf moeten kunnen beslissen over het feit of ze al dan niet bissen. Zo zijn er reeds een viertal die zelf die beslissing genomen hebben. Uiteindelijk is het ook dat wat gebeurt met de Belgische studenten. Iemand die een slechte uitslag haalt, praat daarover met de prof., met de ombudsman, met de medestudenten, met de dienst studietoelagen, enz., en beslist dan zelf in volledige vrijheid over al dan niet bissen. Er mag hierover van hogerhand geen beperking bestaan. ad. 2. We gaan ervan uit dat de buitenlandse studenten en de Belgische studenten gelijke kansen moeten krijgen. Dit impliceert dat men maatregelen trefte om die gelijke kan-

Op diezelfde dag werden de betrokken Maleisische studenten en enkele afgevaardigden van Medica bij prof. Casteels ontvangen. Daar hoorden ze inderdaad de beslissing over de proefexamens, wat ze een lovenswaardig initiatief vonden. Maar er was meer: er werd geen zekerheid gegeven dat die Maleisische studenten eventueel een septemberzitting zouden mogen doen (= 4^e zit). Evenmin was er duidelijkheid over een eventueel bisjaar in het volgende jaar (= 3^e kan). Helemaal nieuw was zijn eis dat de nieuw aangekomen Maleisische studenten vanaf volgend jaar in 1^e kan zullen moeten beginnen.

Het standpunt van Medica hieromtrent:

1. Iedereen heeft recht op bissen, en dus ook op vier zittingen.
2. Wij vinden het onaanvaardbaar dat Maleisische studenten 1^e kan zouden moeten beginnen. Wij delen de mening van prof. Borghgraef dat een 1^e kan geneeskunde (behorende tot de fakulteit Wetenschappen) als integratiejaar, niet haalbaar is voor de Maleisische studenten. Wij verdedigen dan ook zijn voorstel om een geëigende 1^e kan voor Maleisische studenten op te richten. Dit wil zeggen: 2 grote vakken gedoceerd in het Engels, en 2 grote vakken gedoceerd in het Nederlands. Volgens prof. Borghgraef hebben zij een theoretische achterstand in de strikt positief wetenschappelijke vakken (scheikunde, fysica, biologie, wiskunde) en zou het ook beter zijn dat er in het Engels gedoceerd wordt. Dit om tijdens het curriculum gemakkelijker Engelse medische literatuur te raadplegen. Dit vindt Medica een lovenswaardig initiatief.
3. Wij blijven een betere en meer professionele studiebegeleiding vanuit de fakulteit in de verdere jaren eisen. (Proefexamens met enkel een adviserend karakter vinden wij reeds een stap in de goede richting).

Stappen van studentenzijde

Vanuit Medica werden de studenten van de fakulteit geneeskunde geïnformeerd via artikelen in het bladje van Medica en een pamflet met de besluiten geformuleerd op centrale raad van Medica. De afgevaardigden van Medica hebben op Sociale Raad en Kringraad het probleem ter sprake gebracht. Op deze vergaderingen werden steunbetuigingen van de andere kringen gevraagd. Wij wensen dan ook met dit artikel meer rechtvaardigheid te geven aan deze "stille zaak" in de hoop dat onze eisen ingewilligd worden.

Werkgroep Maleisische studenten Medica

Elke donderdagmorgen...
Veto-morgen
Neem een abonnement!
Helemaal niet zo duur.

U HOUDT VAN STRIPS?
KOM KIJKEN BIJ
J.M.LODDEWYCKX
TIENSESTRAAT 87
3000 LEUVEN

OPEN

ma. tot vr.
6 tot 18u.

zaterdag
7 tot 14u.

DUPUIS
LOMBARD
ELSEVIER
STANDAARD
CASTERMAN
OBERON
DE VLIET
HET VOLK
BRABANTIA NOSTRA
E.A.
PUBLICEERD IN
1130001111111111

ADVERTENTIE

Het beste uit de kringbladen

De doorstroming van kringbladen naar Veto verloopt dit jaar niet van een leien dakje. Blijkbaar hebben de kringen de weg naar ons nieuwe adres nog niet gevonden. We zijn reeds aan Veto 6 en enkel de Germanisten kwamen voorsnags aan het woord. Tijd dus voor de grote doorbraak. Maar die is enkel mogelijk als wij van leesvoer voorzien worden.

Deze week komen alvast drie kringen aan het woord.

cruc gezegd: de Kruu

De historische kring opent vandaag de rij. Hun onregelmatig verschijnende tijdschrift (dat schrijven ze overigens zelf) de Kruu start zijn derde jaargang met een fragment uit 1984 van ... je weet wel. "Niet zo maar om mee te doen aan een w en tel ten godvreden 1984-isme, maar om twijfelende studenten geschiedenis en misschien zelfs enkele historische te wijzen op het delicate van datgene waar ze mee bezig zijn", zoals ze in hun aanspraak (want zo heet een redactioneel bij de historische) verduidelijken. Ze beloven wel onmiddellijk geen gewoonte te maken van gemoraliseer.

Verder in dit nummer informatie over de POK (dit staat voor Permanente Onderwijs Commissie, roepnaam pé-o-ka). Hierin wordt benadrukt dat profren geen mensenters zijn. Onnodig schrik te hebben om je hierin te engageren. De Sportflash geeft een overzicht van de massasportmanifestaties die ook dit jaar weer georganiseerd worden. En al is dat nog toekomstmuziek, geschiedenis mag daar toch niet ontbreken, wat dacht je. Onder de titel Grootstad bezoekt Grootstad wordt reclame gemaakt voor het culturele festival Berlijn-Brussel. De kring plant zelfs een bezoek aan enkele activiteiten.

De opmerking als zou dit een unieke kans zijn om ons bloedeigen vlaamsch ekspressionisme te reduceren tot zijn verdiende proporties zullen we maar beschouwen als een oprisping die goed in de markt ligt bij het nieuwe post-provincialisistische publiek. Tot slot nog twee artikelen. Eén over de sociale raad — je weet wel, dat zevenkoppig monster — waarin ook wat verder wordt gekeken dan de geschiedenis lang is. Een blik bij de Medika-buren leert dat de demokrativering van het onderwijs reeds wordt afgebouwd (cf. numerus claususperikelen) nog voor zij goed en wel uit de startblokken is geraakt.

Tot slot is er nog artikel over zang en dans (het eerste in een reeks vermoeden we) waarin vooral historische informatie aan bod komt (in een notepad). Hiermee hebben de historici dan ook alle ASR-raden (on)rechtstreeks voor het voetlicht gebracht. De verdere vulling van het blad zal van de andere zijde van de redaktiefat moeten komen. Dat verhoopt in elk geval De Kruu.

Met de hoed in de hand...

De merkatorianen kennen hun wereld wel. Zij hebben reeds twee nummers uit van hun kringblad. En wat meer is: ons laten geworden. Sorry voor het archaisch taalgebruik, maar op die manier komen we in de sfeer. In hun onthaalnummer wordt na het Merkatoriaalje (waar halen ze de termen toch) de kring voorgesteld. Daarna volgen enkele praktische tips voor eerstejaars en een 'rondreis' door Leuven waarbij de alma niet vergeten wordt. Op onze spijshuizen hebben de Merkatorianen het blijkbaar niet begrepen. Verder in het nummer (en ook in het volgende) worden en ook geregeld opmerkingen over gemaakt. De onthaalactiviteiten verliepen blijkbaar in LSP-sfeer, want de voetrally door Leuven was 'niet te missen'. En wat dacht je van de 'eerste, fantastische, formidastische, superdeluxe merkatorieede'.

Komt dan de ASR aan bod. Sport, cultuur en noem maar op, het komt allemaal aan bod. Ook de functie van de kring en het presidium meer bepaald binnen de ASR wordt belicht. Dit alles voorzien van enkele kritische

noten. Dat werkt (hopelijk) discussie en engagement in de hand.

Vervolgens zijn de profren (ja, die zijn er ook nog) aan de beurt. Een korte inleiding — niet gespeend van enkele pittige details — op wat de eerste kanners de eerste weken zoal te verduren krijgen. Zo weten we nu ook dat professor Roelants (van logika) een oude Saab heeft met anti-rakettensticker en dat prof. Goossens nog voor je het weet al enkele hoofdstukken heeft gezien. Bemoedigend. Gelukkig zijn er nog de meters en peters alsook het monitaraat, waar je met je studieproblemen (mochten die er zijn) terecht kan. Maar eerst moet de zorg voor het stalen ros nog de revue passeren. Ja, je las het al in Veto: fietsen aan de leiband houden hier in Leuven.

De informatie betreffende de doop kon natuurlijk ook niet ontbreken. Daar worden — de schachten "een diegroep die moeilijk te klasseren valt" definitief in de studentenwereld toegeelaten. "Vorig jaar vielen er amper drie doden" en "er wordt niet gemarteld". Humor is ook iets anders.

Voor het overige degelijke informatie in dit nummer.

...komt men door het ganse land

In het tweede nummer krijgen de aardrijkskundigen na het nu wel gekende merkatoriaalje en het nieuwe prespraatje een heus presidiumverslag in de maag gesplitst. En of dat nog niet volstaat, wordt er als toemaatje nog een begrotingsverslag bijgevoegd. Openheid naar de 'basis' (cliché, ik

weet het) is troef in deze kring.

Een studiegroep rond militair wetenschappelijk onderzoek, bestaande uit studenten en assistenten van positieve wetenschappen, doet vervolgens een oproep tot medewerking. Er wordt aan gedacht om dit jaar met eventuele resultaten naar buiten te treden, mogelijks tijdens de vredesweek. Allen daarheen. Nog even het adres: kandidatuurcentrum, Celestijnenlaan 200 A, in Heverlee. Tel.: 016/020656 toestel 1570.

Een hele hoop humor (?), een gedicht en een echte keukentip fleuren de bladzijden wat op. De ASR-evolutie wordt ook geschetst en de SoRabrochure over nieuwe drempels naar de universiteit wordt uitgebreid besproken. En dan is er, jawel, een lezersbrief. De Merkatorianen weten blijkbaar hun pen liggen, al klagen de presidiumleden dat ze die onvoldoende gebruiken.

Ook nog verslag van de voetrally, die blijkbaar zeer geslaagd was. "Eerste kan belooft een tof jaar te worden" zo besluit men. Voor de motivatie van deze stelling verwijzen we de geïnteresseerden naar Merkatorke I (jawel het nulnummer droeg nummer 0).

De cultuur komt blijkbaar overal laatst. Merkatorke besteedt aandacht aan Belgium Mythology en de laatste LP van David Bowie. Voor het eerste verwijzen we de lezer naar ons eigenste Veto-nulnummer (1 dus) en de Stuc voor Stuc, voor het laatste naar lokale en andere radio's. Wel even vermelden dat David Bowie een 6 krijgt 'with the joker'.

Zwanwamste

Boff, Boff-er, Boff-st Bevrijdingsteologie

(vervolg van p.1)

institutioneel dat onrecht te bestendigen. De Kerk werd hierin bijgestaan door de bevrijdingsteologen. Deze konferentie heeft de structuren geschapen voor de bekering, bijvoorbeeld cursussen voor bisschoppen. Zo werd in Latijns-Amerika de Kerk een kerk van de basis, het gewone volk. Dit ging enkele jaren goed, tot in 1971 op aansturen van de VS regelmatig staatsgrepen plaatsvonden. De 'nieuwe Kerk' kreeg het moeilijk: vele theologen moesten vluchten, er vielen martelaren; de Kerk keert op haar stappen terug. In 1972 begint de Kerk voorbeeld aan te tekenen tegenover de bevrijdingsteologie. Men kan spreken van een repressie: de instituten van de nieuwe kerk worden opgeheven of gezuiverd. Stilaan spreekt men, in plaats van een bevrijdende kerk over een kerk in ballingschap. In 1979 op de derde latijns-amerikaanse bisschoppenkonferentie van Puebla heeft men alles in het werk gesteld om een pastoraal op te bouwen zonder bevrijdingsteologie.

Rome — Latijns-Amerika

Hoe reageert men in Latijns-Amerika? De latijns-amerikaanse kerk vindt dat men in Rome niet genoeg moeite doet om hen te begrijpen. Zo ook nu weer: het gesprek tussen Ratzinger en Boff ging in Rome door, terwijl men liever had dat het in Latijns-Amerika gehouden werd omdat Rome dan eens gekonfronteerd zou worden met het feit dat Latijns-Amerika een andere wereld is. Maar Rome wil in Rome blijven.

Maatschappelijke problemen

Welke maatschappelijke verhoudingen zijn verantwoordelijk voor het ontstaan van de bevrijdingsteologie? De grote expansie van het kapitalisme in de wereld heeft ervoor gezorgd dat dit ook in Latijns-Amerika binnengevoerd werd. Dit had hier echter andere gevolgen dan in de rest van de wereld; in Latijns-Amerika kwam er een nieuwe bourgeoisie, samen met een sterke proletarizing. Er kwamen

Nieuwe Alma-direkteur

Vorige week heeft de algemene vergadering van de VZW Alma een nieuwe kracht gekozen aan het hoofd van haar onderneming. Met unanimitie werd gekozen voor de heer Antoon Martens. Deze nog jonge man (31 jaar oud) komt dus aan het hoofd van een bedrijf met 160 werknemers en jobstudenten.

Daarbij komt nog het evenwichtsspel tussen een rendabel bedrijf dat maaltijden aan studenten verschaft en een instelling van de sociale sektor die tracht de prijs van de voeding voor studenten zo laag mogelijk te houden. Geen gemakkelijke taak dus. Ook omdat hij uit een aans andere sektor komt.

Afgestudeerd als ingenieur in de scheikunde en landbouwindustrieën (ondertussen was hij sociaal afgevaardigde voor de landbouwkring) maakte hij zijn doctoraat over het optimaal conserveren van voeding in blik. Na een korte tussenstap in een melkbedrijf koos hij voor het sterk florerende computerwezen. Om dan na vijf jaar directeur van de Alma te worden.

Toen de ontzetting en het verdriet over het zo plots uit ons midden wegrukken van wijlen directeur Mangelschots in augustus jl. wat verminderd was, kwam de Raad van Beheer van Alma bijeen om een regeling te treffen. Er werd overeengekomen om rustig de tijd te nemen om een nieuwe directeur te zoeken. Op een advertentie in de krant kwamen een vijftigtal kandidaten af. Na een eerste selectie waar rekening werd gehouden met leeftijd, diploma en beleidservaring kwamen tien kandidaten naar voor. Deze werden onderworpen aan een reeks vragen met betrekking tot algemene intelligentie, technische materies zoals financieel beheer, arbeidsorganisatie en personeelsbeleid en een verhandeling waarbij ze te maken kregen met een bezetting van de Alma door studenten.

Uit deze tests en na het interview kwam Antoon Martens als de beste kandidaat naar voor. In de volgende maanden zal het uiteraard een hele aanpassing worden aan beide kanten. Maar ook van studentenzijde hebben we een groot vertrouwen dat hier een goede keuze gebeurd is en zullen we ons steentje bijdragen tot een goede werking.

Peter Bruegelmans

Het offer is te veel

Na de geslaagde voorstellingen van *De Tijger en andere verhalen* en *Obscene Fabels* lijkt Jan Decler met *Het offer is te kort* de verkeerde weg te zijn ingeslagen.

In het reclamefolderij van *Het offer is te kort* lezen we dat Decler ons de dood, echt verraad en onrechte liefde wil tonen. Deze tema's worden weliswaar veranschouwd, maar de "echte" emoties waarmee de dood, liefde en verraad beladen zijn, blijven achterwege. Is dit te wijten aan de tektschrijver Pjeroo Roobee of aan de acteur in kwestie?

Obscene of andere fabels kunnen zondermeer verteld en veranschouwd worden. Ze staan op zich. Een allegorie over een personifikatie van de dood echter niet.

Het verhaal van *Vrouwe Dood*, die aan haar plicht verzaakt en in plaats van met haar biterkes menig levens-

draad door te bijten, aan het conterfeiten slaat, is zo voorspelbaar dat het op zich niet meer kan boeien. De toeschouwer gaat dan maar op zoek naar originele "speelse" vonsten.

Maar, o we! Decler en Decorte hebben blijkbaar enkel hun voornaam gemeen. *Het offer* bukt van de toneelmatige klichees; denk maar aan de vuile bliken werpen, het blinde mannetjespel en het stelselmatig opnemen van de verteldraad door middel van metaforen. Is Leuven zo verwend wat betreft vernieuwend teater?

Het tweede deel na de pauze bleef ondermaats. Een meisje op fiets, lege schoendozen en "diepe" citaten bepleid door een pianomuziekje. Dit Bond Zonder Naam-achtig gedoe zal wellicht in een of ander rokerig parochiezaaltje geappriceerd worden, maar de Leuvense Stadsschouwburg verdient beter. Kortom: *Het Offer* was te lang, te schraal, te leustellend.

Hilde Devoghel

Konflikten

Eerst zijn er de sociale konflikten, die gekenmerkt worden door een klassenstrijd. Hierin heeft de godsdienst een voorname plaats. Er is een ideologisch konflikt: de bevrijdingsteologie gebruikt het marxisme als analyse-instrument. Het marxisme wordt gebruikt, niet omdat ze eerst marxisten waren, maar omdat de marxistische maatschappij-analyse het meest aangepaste instrument was. Dit beroep doen op marxistische categorieën is niet verkeerd; de theologie heeft héél haar geschiedenis door een beroep gedaan op filosofische categorieën (Thomas gebruikte toch ook Aristoteles). De filosofie is steeds sekundair, primair staat het geloof. De tweede reeks konflikten is van religieuze aard. Men zegt dat de bevrijdingsteologie tegen de transcendentie van het geloof is, tegen de hiërarchie, tegen de structuur van de Kerk, tegen de etik. Maar, anderzijds moet toch erkend worden dat de geschiedenis iets is dat door mensen opgebouwd is, en niet door God, dat de realiteit toont dat er een klassenstrijd is en dat de Kerk spijtig genoeg dikwijls de bondgenoot is van de oppressieve macht...

Na de pauze werden er vragen beantwoord. Er werd gesproken over het bezoek van de paus en de bevrijdingsteologie in Europa. Een echte discussie werd het niet, aangezien er geen echte "tegenstanders" waren.

GF en DD

Een tafelgesprek met Thyssen, de maker van de film over De Vergeten samenleving

Onlangs werd in Leuven "De toekomst van '36" vertoond. Een film waar Linda Van Tulden en Willum Thijssen de spots richten op een vergeethoekje uit de sociale geschiedenis, namelijk het Catalaans anarchisme. In het kadertje leest u meer over deze film, maar hier wordt Thyssen zelf aan het woord gelaten en zonder een blad voor de mond te nemen... Een gesprek over de afbraak van de parlementaire democratie en de opbouw van de Vlaamse film, maar dat betekent nog niet dat hier een relatie zou tussen zou bestaan...

Willum Thijssen voorstellen hoeft eigenlijk... wel. Zijn naam zal velen onbekend klinken, toch heeft hij al heel wat op zijn actief. Zo was hij nauw betrokken bij het opstarten van een alternatief filmcircuit in Nederland. In tegenstelling met België, vertrok men daar van de gegronde opvatting dat eerst een degelijk circuit moest uitgebouwd worden, vooraleer men zich op het produceren zou storten. Met het gevolg dat bij onze noorderburen nu zo'n tachtigtal filmhuizen werkzaam zijn. Een vijftiental grote werken met vast personeel en verzorgen een continue programmatie. Vaak worden zij door de gemeente gesteund.

Langzamerhand begon Thijssen zelfstandig of in allerlei verbanden te produceren. Hij zat bijvoorbeeld in Movies Film Production, waar heel wat medewerkers heden ten dage grote films produceren als "Het meisje met het rode haar", "Schatjes"...

In '79 richt hij CINÉTÉ op, waarvan de naam alleen al verwijst naar het oogmerk: een film maken over het Spaanse anarchisme, een tema waar hij zichzelf sterk door aangetrokken voelde.

Omdat je je boterham niet kunt verdienen met het produceren van linkse films, mikt hij nu op het grote filmcircuit met films als "A strange love affair" van o.a. Eric de Kuyper.

"Produceren is een zeer boeiend vak. Ik vermaak me daar prima. En het is heel dankbaar in België, want de Vlaamse film is enorm in expansie, wordt heel veel gedraaid. Binnen de kortste keren staat dat hier prima op poten, hebben wij een grote filmindustrie, daar ben ik van overtuigd."

Vlaamse filmindustrie

Zijn alle problemen van de Vlaamse film dan plotseling opgelost, denk maar eens aan de taal, het gebrek aan scenaristen, luttele subsidies enz.?

"Met de taal is er geen probleem, daar ben ik altijd van overtuigd geweest. Als het een goede film is, komen de mensen er naar zien. Heel belangrijk is natuurlijk de publiciteit, die eraan gegeven wordt. Die bereidheid is er echt bij alle kranten, bij alle bladen, ook bij de TV. Scenaristen, zeg je, is een probleem. Dat is een probleem en zal het voorlopig nog blijven, want scenario schrijvers kun je alleen maar leren door het te doen en door het resultaat op het doek te zien en weer iets nieuws te beginnen. Dat vraagt een aantal jaren. De Nederlandse film draait nu al een jaar of tien, vijftien. Er zijn nog altijd niet veel scenarioschrijvers, maar er zijn er al een paar. Dus, dat is een kwestie van op gang komen."

Vervolgens merkt Thyssen op dat de Vlaamse film nog nooit zoveel volk getrokken heeft als het afgelopen jaar. Daarbij komt dan nog dat een aantal distributeurs zich zijn gaan interesseren in de Vlaamse film, denk maar aan Daskalides, Alfa... Met het gevolg dat ze nu zelfs voorstellen geven aan producenten om die films in veel kopieën uit te brengen enz. Het geld dat een distributeur in een film steekt zal hij dan ook proberen te recupereren. Een heel logisch mechanisme dus, dat vroeger niet bestond maar nu stilaan op gang komt.

Thijssen beschouwt zichzelf als één van die nieuwe generatie producenten (Erwin Provoost, Pierre Drouot...) die echt hun vak kennen en hun job doen.

"Het beleid van Poma is in die zin opener, niet dat hij er zoveel van kent, maar hij heeft in ieder geval die stap durven zetten naar het wat meer commerciële". Thijssen is overigens ook opgeto-

De grote verdienste van *De toekomst van '36* is ontegensprekelijk de poging om op honderd luttele minuten de kijker iets mee te delen omtrent het anarchosyndikalisme, zoals dat toen in Barcelona en omstreken van de grond kwam. De cijfers spreken duidelijke taal: in juli 1936 had de anarchistische vakbond CNT 1,6 miljoen leden! In Catalonië funktioneerde een tijdlang een maatschappijmodel dat nog het meest verwant was met de principes van Bakoenin. Arbeiders-zelfbestuur, kollektivistie, hervormingen van het onderwijsstelsel, vrouwenbewustzijn... waren toen schering en inslag.

Hoe breng je nu zo'n materie tot leven? Linda Van Tulden en Willum Thijssen gingen mensen interviewen die het nog allemaal meegemaakt hadden. Er werd ook gretig beroep gedaan op oude archiefbeelden, voor zover die niet door Franco vernietigd waren. Ontbrekende schakels werden gereconstrueerd aan de hand van gespeelde fragmenten. Om niet al te vrijblijvend over te komen, lasten de makers archiefbeelden van recentere data in: de meirevolutie van Parijs, de winterstaking van '60-'61 dienen een verband te leggen met de Spaanse gebeurtenissen. Steeds gaat het hier om een ongeregelde opstand van het 'gewone volk' tegen zijn 'heersers': de staat, de politieke partijen, de patrons... en de gevestigde vakbonden.

Al die disparate gegevens werden aan het levensverhaal van Garcia Oliver, een vooraanstaand anarchist uit die tijd, opgehangen.

Omwille van het noodzakelijk evenwicht, monteerde men acht maanden lang aan de film. Of het geslaagd kan worden genoemd, lopen de meningen nogal uiteen. Het blijft een waar bombardement van informatie, omdat bij de meeste kijkers de essentiële kennis omtrent de Spaanse Burgeroorlog veelal ontbreekt. Maar dit mag zeker geen bezwaar zijn om deze aparte film — bij wijze van spreken, natuurlijk — links te laten liggen.

PL

gen over het dynamisme van de huidige voorzitter van de Selectiecommissie.

Het audio-visuele kent een enorme expansie en de vraag naar speelfilms zal steeds maar toenemen, meent hij. "Tegen het eind van de eeuw zal het (audiovisuele) één van de bloeiende bedrijfstakken zijn van Vlaanderen".

Dat is een hoopvolle gedachte voor mensen die jaarlijks aan één van de vele Vlaamse filmscholen afstuderen; want Vlaanderen kan waarschijnlijk prat gaan op het dichtste net, wat filmscholen betreft.

"Dat vind ik wel een probleem. Maar die scholen zijn echt zo slecht! Ik heb nu een secretaresse, die heeft twee jaar RITCS gedaan. Die weet niks, maar dan ook niks! Ze kunnen niet eens typen! Dat moet je ze nog allemaal leren. Ik vind dat heel schandalig dat een aantal mensen daar een vaste bijverdienste hebben, terwijl je voor hetzelfde geld met 'n beetje fantasie het zo organiseert dat alle regisseurs van enig formaat daar een aantal dagen gastles komen geven. Dat is allemaal doodsimpel. Als ze tegen mij zeggen 'stel nu twintig mensen voor die dat zouden willen doen', dan heb ik morgen twintig mensen. Dat is geen enkel probleem. Alleen, zo'n bureaucratie directeur wil dat niet, want die ziet 'z'n baantje bedreigd'. Er zal op een gegeven moment iemand eens de bezem er moeten doorhalen, dat kan niet aanhangen". Instemmend geknik rond de tafel.

De grootste hindernis zijn de regisseurs, omdat de meeste niet in de diepte willen gaan. "Wat voor onderwerp je ook pakt, je moet dat niet oppervlakkig behandelen, maar je moet eens verder gaan. Anders kom je nooit op internationaal vlak." Eric de Kuyper en Marc Didden ziet hij die weg inwandelen. "Je moet durven en er zijn er te weinig die durven; de Belgen zijn veel te bescheiden". "De Robbe heeft gewoon disciplineproblemen, op allerlei gebied." Hij heeft inderdaad de bestopende Vlaamse film gedraaid, maar hij wil teveel verworden worden. En daar wil Thijssen niet van weten.

Anarchistische film?

Jouw film "De toekomst van '36" staat sympathiserend tegenover het anarchisme. Hield dat dan ook in dat je op een anarchistische wijze

met de andere mensen van de crew tewerkging?

"Nee, ik denk niet dat je op zo'n manier films kunt maken. Als je een film maakt is er één kapitein op het schip en die zegt wat er moet gebeuren."

Waarom zou het dan wel lukken in het gewone leven als het niet lukt bij het filmmaken?

"Dat is simpel. Als je met een mes wil snijden, dan moet je zo doen (Thijssen snijdt een stuk van z'n pizza af). Als een anarchist met een mes wil snijden moet hij ook zo doen, anders krijgt hij geen stukje van z'n pizza af. Een film maken is een bepaald proces als een stukje pizza afsnijden. Dat heeft te maken met wereldorganisatie of zo. Dat heeft te maken met het samenkomen van artistieke en economische wetten. En daar ben je met een aantal mensen samen en je hoeft mensen niet af te blaffen, dat zou ik überhaupt niet doen. Ik heb alleen de regie op de set gedaan, maar ik beschouw dat toch als een film van ons tweeën. Omdat die andere inbreng even belangrijk is. Ik heb ook achter de montagetafel gezeten met de cutter, dat is ook samen gaan zoeken. Filmmaken is een zeer gespecialiseerd en heel moeilijk beroep en je zit daar altijd met de druk van de tijd..."

Denkt u niet dat het naïeve geloof in de ingoedheid van de mens, waar veel anarchisten van vertrekken, achterhaald is? Het volstaat te verwijzen naar enkele sociale psychologische experimenten om aan te tonen dat de mens noch ingoed noch aartslecht is, maar een uiterst manipuleerbaar wezen.

"Dat is juist. Dat ingoede waar de anarchisten soms heel blind in geloven is inderdaad een gevaar. Ik vind wel dat ze binnen het systeem — zeker binnen het Catalaanse — de kwestie van controle hebben ingebouwd. Iemand kan z'n best doen en zich naar boven werken en de baas gaan spelen, maar hij is ieder moment afzetbaar. Ze kunnen altijd iemand anders benoemen. Je moet je kontinuu blijven verantwoord voor wat je doet. Da's één ding. Aan de andere kant ben ik het met je eens dat het anarchisme verouderd is, maar de sociaalekonomie is ook verouderd, het communisme eveneens... Dat lijkt allemaal niets meer... er moet een nieuwe Marx komen..."

"Die zaak zit al honderd jaar vast. De parlemen-

taire democratie is 150 jaar geleden ingesteld en daar sukkelde we nog altijd mee voort. Als we 150 jaar geleden — om imaginair te spreken — voor het anarchisme hadden gekozen, dan was dat nu even fatsoenlijk ontwikkeld geweest als nu de parlementaire democratie. Maar dat zijn allemaal een soort van tussenvormen, halve oplossingen waar we ons dan maar voorlopig aan houden omdat de minste mensen er zich aan storen. Men is gewend aan dat systeem. Daarom bestaat de parlementaire democratie, maar niet omdat het zo'n goed systeem is, misschien het minst slechte."

Maatschappij-opbouw

Thijssen voelt veel voor een sterk georganiseerd maatschappij, waar bijna iedere gemeente of stad op zichzelf zou staan. Uiteraard heeft dit reperkussies op het economische vlak; dat bijgevoel kleinschalig zal moeten georganiseerd worden. Maar dan zit hij toch op dezelfde lijns als de groenen?

"Ja, daar zit ik wel op. Ik heb ook de nodige sympathie voor de groenen. Het grote probleem van de groenen is natuurlijk weer dat ze het doen via het parlementair systeem, met alle conformisme en alle ruzies vanden (zoals in Duitsland weer recentelijk gedemonstreed).

Ik vind dus dat je, wat dat betreft, veel beter kunt werken zoals het anarchisme door niet te gaan stemmen.

Zoals in Spanje gebeurd is, alle anarchisten gingen niet stemmen, rechts won. Nou, dan krijg je duidelijke zaken. Volgende keer gaan ze wel stemmen en links wint. Dan maak je een machtsblok uit, dat iets kan doen. Dat is in Spanje herhaaldelijke keren uitgeprobeerd met zeer veel succes.

Ik zou veel meer voor zo'n buitenparlementaire oppositie zijn, zolang het nog bestaat."

Geweld

Heeft u dan geen vrees wanneer u zich buiten het parlement opstelt dat u als anarchist zal geïdentificeerd worden met de misdadiger. Bepaalde anarchisten beschouwen geweld toch als hun strijdmiddel?

"Daar moet je niks van geloven. Dat zijn gewoon praatjes die de wereld worden ingestuurd. Het anarchistisch systeem is gewoon het ideale systeem; je hebt alle vrijheid, je bestaat samen, je hebt alles wat je nodig hebt en je kunt je bureu ook alles wat ze nodig hebben.

Het meest simpele wat ieder mens zou willen, dat is het anarchisme. Dus... dat is gewoon een gevaar, want er zijn veel te veel mensen die het nu voor het zeggen hebben, die het dan niet meer voor het zeggen zouden kunnen hebben. Die willen hun eigen hachje verdeelden, dus die zijn er tegen en die strooien rare praatjes rond.

Er is altijd van jongsaf geleerd 'anarchisten zijn bommengoeders'. Natuurlijk, want die moesten toch een slecht imago hebben. Anders zouden die mensen er wel eens kunnen aan gaan denken van 'God, dat is een goed idee'."

Nochtans is het vreselijk moeilijk om anarchist te zijn, dat staat bijna gelijk aan ideaal mens zijn. Daarom wil Thijssen zich geen anarchist noemen!

Utopie of toekomst?

Als ik daarna de vraag stel of anarchisme hier in de lage landen ooit zou verwezenlijkt kunnen worden, antwoordt hij met een anekdote. Een tijdje geleden zat hij in de Brakke Grond met de culturele attaché van de Belgische Ambassade (kamen Den Haag). Op een gegeven ogenblik kwamen zij tot diezelfde vraag. Thijssen had toen gezegd: "Volgens mij kan het niet. Volgens mij kan het alleen als morgen de hele wereld anarchistisch is, want er is zoveel tegenwoordig en er zijn zoveel mensen die er iets bij te verliezen hebben". De culturele attaché had alzo gereplikeerd: "Daar ben ik het helemaal niet mee eens. Volgens mij kan dat er ook op een andere manier komen. Over vijf-, zeshonderd jaar, dan praten we verder... volgens mij is het dan mogelijk!"

Pascal Lefèvre

met dank aan DAF-Leuven en Bevrijdingsfilms

"Het meest simpele dat ieder mens zou willen,
dat is het anarchisme."

Kursusdienst VTK

Tonnen papier

Wie in Leuven komt studeren, stelt zich vaak geen vragen rond het fenomeen cursussen. Het wordt beschouwd als een automatisme, als een vanzelfsprekendheid dat er bij elk vak dat gedoceerd wordt, ook een passende cursus-tekst te koop is. Uit didaktisch oogpunt is deze houding terecht: een gestructureerd en uniform uitgeschreven tekst, met plaats voor persoonlijke nota's, is nagenoeg onontbeerlijk voor het verwerken van al die bergen stof. En toch bestaat er slechts een soort richtlijn, dus géén formele regel die de profen verplicht een dergelijke tekst te bezorgen. Doen ze dat toch, dan is dat terug te voeren tot welwillendheid en/of winstbejag. Waarmee dan weer eens een open deur is ingetrapt.

Wat er ook van zij, voor vele vakken is er inderdaad een cursus beschikbaar. Niet onbelangrijk daarbij zijn de studenten zelf als uitgevers. Denk maar aan ACCO en kringen zoals Medika en VTK die een eigen cursusdienst bedrijven. Over de eerste twee kon u in Veto drie al lezen.

De cursusdienst is voor VTK van niet te onderschatten belang. Hij leverde vorig jaar liefst 540.000 fr op bij een omzet van bijna 2,5 miljoen. Bedragen waar vele kleine kringen steil achterover van vallen. Men kan stellen dat op die manier de cursusdienst 80% van de VTK-werking schraagt.

Omzichtigheid is hier echter geboden. Verder snuffelend in het financieel verslag '83-'84, zien we dat er een onverkochte voorraad is blijven liggen van 250.000 fr, wat betekent dat bovenvermelde winst voor bijna de helft eigenlijk nog in '84-'85 moet gerealiseerd worden.

Kursussen hebben echter de neiging om plots waardeloos te worden. Als de prof in september komt vertellen dat hij een vernieuwde versie wil gaan gebruiken. Enig verstandig voorraadbeheer is dus levensnoodzakelijk. Dit houdt niet alleen in de verkoopbare

oplage juist te schatten maar ook een degelijke timing op te zetten. Kom immers een cursus vrij laat van de drukker, dan is het aantal kooplustigen vaak ijszeggend gekrompen en blijf je daar zitten met een waardeloze hoop papier.

Maar niet alleen een voorraadbeheer is nodig. Tenslotte komt de hele winst uit de zak van de studenten. Voor een groot stuk vloeit deze via allerlei 'verlieslatende' activiteiten terug naar de student. De vraag blijft of er uit voorzichtigheid niet te veel in de VTK-kas blijft hangen. Een doordacht beleid zou niet misstaan.

Prijzig

Monsterwinst of niet, toch levert VTK de goedkoopste cursussen van Leuven. Niet-leden betalen 1,05 fr per blad, leden slechts 0,95 fr, terwijl de drukkerskosten 0,65 fr belopen. De fenomenale winst is dan ter verklaren door de omvang van cursussen en de oplage. In eerste kandidatuur zitten bijvoorbeeld zo'n 500 studenten die allemaal dezelfde cursussen nodig hebben. Bovendien kent VTK generlei personeelskosten en betaalt ook geen auteursrechten.

Aan bovenvermelde prijzen is wel een niet onbelangrijke historie verbonden. Vorig jaar was de prijs ongeveer 1,- fr lid of geen lid. Oorspronkelijk was men van plan deze prijs te 'indekseren' tot 1,05 fr toen een bepaalde prof het VTK-presidium plots op de vingers kwam tikken. Hij vertelde dat hij zijn cursussen bij een uitgeverij/boekhandel aan 0,95 fr per blad verkocht kon krijgen. Daar het hem erom te doen was zijn cursus zo goedkoop mogelijk aan de student te brengen, waarvoor chapeau, vond hij VTK te duur. Na tactisch overleg stelde het VTK-presidium hem dezelfde prijs voor met als overtuigend argument dat, anders dan bij de betrokken boekhandel, de door VTK gerealiseerde winst indirect de student ten goede komt.

Niet-leden, die kennelijk toch niet in de VTK-werking geïnteresseerd zijn, betalen toch 1,05 fr. Bovendien zou deze regeling voor alle VTK-kursussen gelden. De prof stemde welwillend toe. Resultaat van dat alles: in weerwil van index en inflatie dit jaar 5% prijsdaling. Daar men echter een globale oplagestijging voorziet, verwacht men toch een ongeveer gelijkblijvende totaalwinst.

Raad van State
Vrijstellingen voor bisstudenten?

De uitspraak van de Raad van State in verband met een student aan de UIA die bij de Raad in beroep ging tegen een weigering van de examencommissie van zijn verzoek om twee jaren te mogen combineren, wekte heel wat beroering aan sommige universiteiten, vooral in Gent en in Antwerpen. Aan de UIA zelf heeft deze uitspraak tot gevolg dat het soepele kredietpuntenstelsel dat aan deze universiteit geïnstitutionaliseerd werd, in vraag gesteld wordt.

Op het kabinet van de onderwijsminister wees men er intussen al op dat de uitspraak minder verregaand is dan op het eerste gezicht wel leek. Hiermee wordt o.a. bedoeld dat combineren wel mag — of tenminste met geen wettelijke bepaling in tegenspraak is — maar dat 'slechts' de wettelijkheid van de overheveling van vrijstellingen naar een volgend jaar aangevochten wordt. De uitspraak van de Raad van State heeft bovendien ook geen vernietig-

Kostprijzig

Maar het verhaal is nog niet af. Ook het ontstaan van de kostprijzen (0,65 fr per blad) is interessant. Samen met WINA en Landbouw werd een contract afgesloten met een drukkerij in Leuven. Dit contract voorziet een oplage van twee miljoen vel, vandaar de lage prijs. Deze oplage zal waarschijnlijk door VTK alleen al overschreden worden. Een glunderende drukker dus.

Bijzonder is dan nog dat dit contract voor twee opeenvolgende jaren werd afgesloten zodat de drukker met deze financiële zekerheid in de hand, zich een nieuwe machine kon aanschaffen voor het inbinden van al dat gedrukte moois. De VTK-kursussen zien er dit jaar dan ook heel wat ordelijker en steviger uit, naar het voorbeeld van ACCO.

Heel anders dan bij ACCO zit het met de personeelskosten. Deze zijn zo ongeveer vaste kosten wat maakt dat kleine oplagen eigenlijk per exemplaar meer kosten dan grote. Om te vermijden dat daardoor kleine fakulteiten zouden 'gestraft' worden, berekent men een soort gemiddelde verkoopprijs die voor grote oplagen winst betekent, voor kleine verlies.

VTK kent dat probleem helemaal niet, want steunt volledig op het werk van vrijwilligers. Zelfs op kleine oplagen, en zo zijn er ook wel wat, wordt bijgevolg dezelfde relatieve winst gemaakt.

Buiten zijn STELLA gekend om zijn verse belegde broodjes en verse soep.

Café
IN DE COMMERCE

H. Hooverplein 16 22.55.78 3000 LEUVEN

Inventaris

De beschreven verkoopprijsperikelen hebben het toen nog kersverse VTK-presidium enigszins wakker geschud. Men werd zich bewust van de toch wel eigenaardige diskrepancies op de cursusmarkt. Sommige boekhandels verkopen immers aan 1,60 fr maar blijven als het meta ook aan 0,95 te kunnen werken. Hela, hola, wie gaat hier met welke winsten aan de haal? Welbewust van de ontvankelijkheid van deze materie besloot men allereerst, naar het voorbeeld van Medika, de situatie te verkennen door aan de hand van een enquête een soort inventaris op te stellen van alle aan de Fakulteit Toegepaste Wetenschappen gebruikte cursussen.

Dit dokument zou exhaustief informatie bevatten over prijs per blad, bladvervulling, netheid, stevigheid, layout, en zou dan kunnen dienen om in latere discussies recht van spreken te geven. Toen dit plan op de eerste fakulteitsraad werd voorgesteld, vonden enkele profen dit een lovenswaardig initiatief. Sommigen stelden immers zelf weinig controle te hebben op hun eigen cursus en hoe die uitgegeven wordt. Andere profen deden er beslist het zwijgen toe.

De enquête is vorige week gestart en het zal dus nog wel enkele weken duren voor er resultaten uit de bus komen. Het VTK is in elk geval niet van plan deze resultaten dode letter te laten worden. Wat we noteren.

De cursusdienst van VTK: men weet met het papier bijna geen blijf.

(foto Veto)

Brute pech

HEVERLEE — Vorige vrijdag mochten we getuige zijn van een afschuwelijk spijtige speling van het Lot. Voor alma 3 (aan 't Sportkot te Heverlee) was een toeristenbus zonder toeristen uit de grond geschoten. Niet hoog genoeg zo later blijken. En wat vonden we in deze veel te grote bus? Een mobiele (?) info-stand van de KringUnie Leuven (= KrUL) met daarin hoofdzakelijk statuten, het tweede nummer van "Faze" (= KrUL-tijdschrift), een ideeënbus en een kom kastanjes (raden hoeveel erin zitten, KrUL's 'Boris Bollebos prijsskamp'). De idee was goed, maar de uitwerking ervan is een beetje vastgelopen.

Toen de informatie verspreid was en alma 3 bijna terug leeg was, zou de KrUL-bus sierlijk flitsend het actieterrain achter zich laten. Maar, u raadt het al, de wielen draaiden tevergeefs en het logge best vleide zich vadsig in de smeuïge modder. Prompt probeerden enkele krullibellen de 15 ton uit de impasse te duwen, evenwel zonder zichtbaar resultaat. In een tweede fase werd "Faze 2" onder de wielen gepropt om KrUL weer vaste grond te geven, zelfs de voetstapjes werden gebruikt... en de bus hij ploegde voort. Menige vloek steeg ten hemel. Waren het afgerichte ASR-mollen die laffelijk hadden toegeslagen, zaten er teveel kastanjes in hogeregenoemde kom of was het gewoon dikke pech?

In elk geval: een takelwagen kwam, zag en sleurde hem eruit. Het grasplein vertoont nu de sporen van een bronzo-saurus die teveel gegeten heeft. Laten we hopen dat het ook niet teveel gekost heeft. □

geende waarde. Dit wil dus zeggen dat de uitspraak niet automatisch impliceert dat alle attesten of diploma's die werden verleend op een manier die volgens dit arrest onwettig is, automatisch ongeldig worden verklaard. Wel kan deze uitspraak als een precedent gelden in het geval dat het weer 'ergens' tot een betwisting komt.

Wetenschappelijke graden

Nochtaans heeft deze zaak tot gevolg dat de universiteiten zich meer zullen moeten schikken naar de strikte interpretatie van de bestaande wetgeving op de Akademische Graden. Anders lopen zij in de toekomst het risico dat de diploma's die zij uitreiken door de homologatiecommissie geweigerd worden. Deze commissies moeten de wettelijkheid van de uitgereikte diploma's bekrachtigen.

Belangrijk is echter ook dat naar aanleiding van deze uitspraak de nieuwe voorstellen inzake de wet op Akademische Graden in een stroomversnelling zijn geraakt, en dat een wijziging van de bestaande wet dit jaar nog een feit zou kunnen worden. Tenslotte moet in verband met deze uitspraak ook nog gezegd worden, dat

aangezien ze gebaseerd is op de bestaande wetgeving, ze niet van kracht is voor wetenschappelijke graden. In richtingen als Psychologie en Pedagogie kan men naar hartelust vrijstellingen toekennen, binnen het reglement van de universiteit zelf wel te verstaan.

Leuven

In Leuven is het combineren van twee opeenvolgende studiejaren eerder een marginale praktijk. Wel gebeurt het steeds meer dat studenten die hun jaar moeten combineren en die voor een aantal vakken zijn vrijgesteld, de mogelijkheids krijgen om al enkele examens van het volgende jaar te mogen afleggen. Deze regeling is echter in strijd met het examenreglement en wordt slechts stilzwijgend door de Akademische Overheid 'gedoogd'. De uitspraak van de Raad van State is echter niet zozeer van toepassing op dit soort van experimenten aan bepaalde fakulteiten, maar wel op de bestaansvoorwaarde ervan zelf. De uitspraak van de Raad van State is voor wat de KUL betreft, uiteindelijk toch verregaander: de wettelijkheid

van het overdragen van vrijstellingen op een bisjaar wordt in vraag gesteld.

Artikel 39 van het examenreglement van de KUL bepaalt dat 'studenten die hun jaar moeten overdoen, worden vrijgesteld van de vakken waarvoor zij tijdens het vorige academische jaar aan de KUL 14 of meer behaalden', mits ze natuurlijk alle examens aflegden, en een totaal van meer dan 50% behaalden. Volgens de Raad van State zou dit soort bepalingen in tegenspraak zijn met de geest van de wetswijziging die plaatsvond in 1964. Bij het vastleggen van de huidige geldende wet hadden de makers in het achterhoofd dat wie een studiejaar herdoet, dat jaar weer volledig aflegt, aldus de Raad van State.

Hoe de Akademische Overheid zal reageren op de beslissing van de Raad was bij het ter perse gaan van deze Veto niet bekend. Enerzijds wordt ze door de uitspraak onder druk gezet zich te schikken naar de bestaande wetgeving. Anderzijds kan een inschrijving aan de universiteit worden gezien als een verbintenis tussen twee partijen. Degene die zich (her)inschrijft aan de KUL doet dit gegeven het bestaande examenreglement. Als het examenreglement dat in de loop van het jaar plots gewijzigd wordt, kan men spreken van een éénzijdige wijziging van de contractvoorwaarden. De universiteit gaat allereerst voorzichtig moeten reageren. Dit, overigens, in afwachting van een wijziging van de wet. □

KORTGELEZEN

Wakker worden, burger

Terzake is het tweemaandelijks tijdschrift van de Wakkere Burger 'voor een open en inspraakgericht gemeentebestuur'. Je zou nog gaan denken dat zo iets nog bestaat ook.

In het redactioneel wordt de strijd voor een consequent en systematisch informatie- en inspraakbeleid nog eens opgenomen. Daarbij moet bijzondere aandacht en ondersteuning voor 'ondervertegenwoordigde' en zogenaamd 'zwakke' bevolkingsgroepen als voorwaarde gesteld worden. Tegelijkertijd zou onze maatschappij meer oog moeten hebben voor politieke vorming, zowel op school als op latere leeftijd. Ook het cultuurbeleid zou ontvoogdend moeten werken. En geloof het of niet: dit alles moet dan ten dienste staan van het zogenaamde algemeen belang of algemeen welzijn. Gelukkig besefte de redactie van Terzake dat deze eisen 'te hoge eisen zijn voor de huidige beleidsverantwoordelijken'. Met andere woorden: de weg zal nog zeer lang zijn.

Een aantal ideeën worden verder uitgewerkt in de onderscheiden artikelen. Zo is er de 'gemeente op school'. Hier wordt opvoeding inzake gemeentebestuur beoogd. Problemen zijn ondermeer: te weinig motivatie bij de leerkrachten, leerkrachten die zelf niet vertrouwd zijn met de gemeente, de druk van officiële programma's, structurele elementen (bv. de organisatie en duur van een les), de verzuiling van het onderwijs... Op de middenpagina's werden trouwens enkele zaken die voor dergelijk onderwijs kunnen dienen verzameld.

Andere artikelen handelen onder meer over het gemeentelijke cultuurbeleid in de praktijk, vrouw en gemeente (overigens zeer boeiend), de inzet van de 'grote politiek' voor een vrouwendelname aan het gemeentebestuur, en de problematiek van de 'herwaarderingsgebieden'.

Brusselse openingszitting

Onlangs verscheen het tweede nummer van de Brusselse Moecial. In dit tweewekelijks blad werd deze keer bijna de volledige voorpagina ingeruimd voor een verslag van de opening van het academiejaar aan de VUB. Deze openingszitting wordt omschreven als één klucht. De eerste rede werd uitgesproken door beheerder Corijn die 'de VUB de vrijzinnige hemel inpreef, gooid met complimenten, pochte met resultaten en de delicate problemen koud liet'.

Evenals in Leuven wees de vertegenwoordiger van het wetenschappelijk personeel op de onaantrekkelijkheid van het vorscherswerk. Dit zou ook aan de VUB ernstige problemen kunnen opleveren in de toekomst.

De studententoespraak krijgt een vrij kritische benadering. Moet een student wel meedoen aan een schertsvortening? In elk geval klopt de student van dienst het tekort aan participatiemogelijkheden aan. Of een studentententoonstelling, zoals door hem voorgesteld, de ideale oplossing is, kan in vraag gesteld worden. Eertijds bleek zo'n systeem in Leuven totaal niet te werken.

Na een vertegenwoordiger van het technisch personeel kwam rektor Steenhaut een boompje opzetten over 'vreemdelingen: broeders of paria's?'. Volgens de Moecial 'aktuele geilheid in een gekke titel geduld'. Steenhaut pleitte in elk geval voor openheid ten opzichte van de vreemdelingen. De Moecial vraagt zich af of één en ander ook meer engagement zal inroepen: 'Of gaat de professor zijn jaarlijkse litanie ten gehore brengen, de vorser verder vorsch, de student studeren... Een openingszitting is gepalaber voor de goede schijn'. Overigens werd voor het eerst sinds jaren geen enkele 'aktie' ondernomen vanwege 'aktieve studenten'.

In deze Moecial verder aandacht voor een verdere stijging van het aantal studenten aan de VUB. Opvallend is de hoge inschrijving voor economie (cf. ook Leuven met 800 inschrijvingen in eerste kandidatuur). Politieke en sociale stuikt helemaal in elkaar. Letteren en Wijsbegeerte doet hetzelfde, uitgenomen de richting pers- en communicatiewetenschappen die aan de VUB opvallend in aantal stijgt. Iemand van Studieadvies verklaart één en ander door een 'nieuw realisme'. De welzijnsector en het onderwijs zijn in crisis, dus oriënteert de student zich opnieuw naar bedrijfsgerichte studies. De uitzondering 'pers- en communicatiewetenschappen kan verklaard worden door de 'negatieve keuze'. Hier zit zowat iedereen die denkt iets anders niet aan te kunnen. Ook heeft men een te idealistische idee van deze richting want 'in de journalistiek en de public relations worden spijtig genoeg andere diploma's dan die van pers- en communicatiewetenschappen gevraagd'.

Publius Penetrus levert zijn traditioneel verslag over de Raad van Beheer af, 'Pak 'm Stanz' wordt met meer op zijn merites beoordeeld (en dus bekritiseerd). Ook de problematiek van Germaanse (zie Veto 4) wordt wat in een ander kader belicht. Daarnaast is er onder meer nog een weinig interessant artikel over de doop.

Gehoord

Het is radio-aktief en het zit in mijn broek. Ra, ra?

Antwoord: Mont Louis.

ACV-jongeren

Wat viel er onlangs in onze bus? Niets minder dan 'Jongerenmacht', het info- en aktieblad van de ACV-Jongeren Leuven voor werkende, werkloze en studerende jongeren. Dus duidelijk ook voor ons. In het eerste nummer van de nieuwe jaargang wordt de hele werking van de ACV-

jongeren uit de traditionele (!) doekjes gedaan. Waarom word je zo onderhand lid van ACV, met andere woorden?

Indien wij ervan mogen uitgaan dat de ACV een onverdachte vereniging is, lijkt de regering van deze kant nog moeilijke tijden tegemoet te gaan. Tenminste, indien het geschrevene geen praat voor de vaak is. Zo wordt de herstructurering van het openbaar vervoer nogal op de korrel genomen.

De klokvaste treinen hebben immers nog steeds 'toevallige vertragingen'. Op de pickuren kan men nog altijd niet zitten. De NMBS brengt de mensen dus dichterbij elkaar. In de daluren is er wel enige verbetering tussen de grote steden, maar met een negatief aspect. Uitgaan betekent vanaf nu dat je wel verplicht een nachtte moet doordoen. De avondtreinen zijn immers volledig afgevoerd. Of hoe de regering verwildering van de zeden in de hand werkt. Ook het toenemende aantal weekendwerkers (plan Hansenne) kan nauwelijks nog rekenen op treinen.

Nog krasser is een ander artikel 'Het eindstation van de trein Martens V: de 19de eeuw?'. Op de duur zou je nog denken dat je een socialistisch blad aan het lezen bent.

'De rode draad van de regering is: inleveren, privatiseren en de ondernemingswinsten terug op de kommandopost'. De ACV denkt dat het 'blauwe paradijs van ineenschrompelende lonen, van doppersaalmoezen, kleinere afdankingspremies, tewerkstellingszonen en een onthoofde index' geen oplossing zal zijn voor de problemen. De ACV-jongeren kondigen overigens een verscherping van de crisis aan, maar de 'regering rekent er blijkbaar op dat die nieuwe economische inzinking pas na de volgende verkiezingen zal plaatsvinden'. En zo blijft dit artikel het nog een tijdje volhouden.

Je zou bijna gaan zeggen 'Mooi gezegd'. Overigens is dit blad volledig zonder vrouwenhand gekonstrueerd. Een oproep naar het vrouwelijke geslacht dus. En wat met het concrete engagement?

Een abonnement op Veto?

Je kan Veto bezorgd krijgen door de postbode. Daarvoor vragen we een bijdrage in de verzendingskosten (voor studenten: 120 fr; niet-studenten: 250 fr; steun: 500 fr of meer).

Als je student bent aan de KUL, kan je je waarschijnlijk abonneren via je kring, wanneer je een kringlidkaart koopt begin oktober. Mocht dat niet het geval zijn, of wens je daarop niet te wachten, kan je storten op rek. nr. 431-0079541-68 met vermelding 'Veto-abonnement' en eventueel het nummer van je studentenkaart.

De Kunst van het Fotografieren

OOSTERLYNCK
vlamingenstraat 79 leuven 016/237140

AD VALVAS

van woensdag 31 oktober tot donderdag 8 november

Geologie

• Woensdag 31 oktober om 20.00 uur: presidiumverg. in 'tStuc.

Germania

• Dinsdag 6 november om 20.15 u: presidiumvergadering in praatkamer (fabkar L & W).
• Donderdag 8 nov. om 20.00 u.: opening danskursus in Arenberg Instituut, Naamsestraat 96.

Historia

• Woensdag 31 oktober: bezoek aan de tentoonstelling 'Expressivisme in Berlijn' en 'Nieuwe wilden in Paleis voor Schone Kunsten (in de namiddag: details bij presidium).

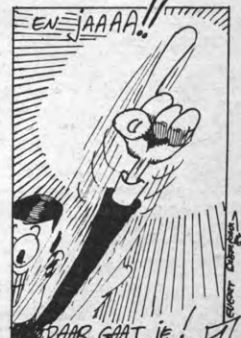
• Donderdag 8 nov. om 20.30 u: in groep naar Rosas (kaarten op permanente).

Katechetika

• Dinsdag 6 nov. om 20.30 u: Get Together in het Amerikaans College.
• Donderdag 8 nov. om 20.00 u: derde presidium in de lezing van de fabkar.

Politika

• Dinsdag 6 nov. om 20.00 u: open kringvergadering.
• Donderdag 8 nov. om 20.00 u: Modeshow in Politika Kaffee.

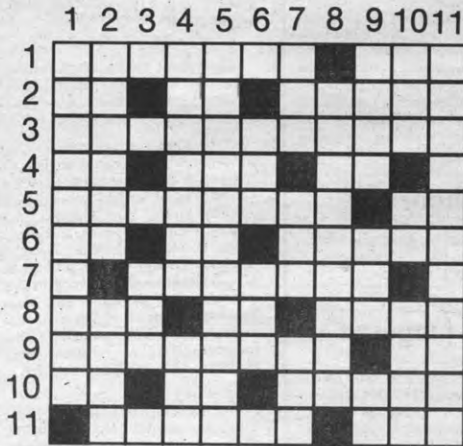

Kruiswoordraadsel

Puzzelminnend Leuven, vonden jullie de vorige opgave ook zo moeilijk. Dat kan ook bijna niet anders. Onze zetter van dienst ponste "anagram van toert" i.p.v. "anagram van roert" (N.v.d.zetter-van-dienst: kan ook moeilijk anders bij haastig geschreven teksten, gratis zetles te krijgen...). Waarvoor onze ekkussie vanzelfsprekend.

Nochtans hebben enkele helderzenden toch een korrekte oplossing ingestuurd: de twee Stuc-kaarten van deze week gaan naar: Marc Wouters, Parkstraat 22, 3000 Leuven. Hij kan zijn kaarten (voor een Stuc-organisatie naar keuze, maar wel binnen twee weken) komen afhalen op de permanente van Kultuurraad in 'tStuc, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven, tel. 016/23.67.73.

Ook voor volgende week dezelfde beloning! En wat denken jullie van onderstaand raadsel. Gegarandeerd foutloos, sorry, foutloos, natuurlijk. (BDM)

Horizontaal

1. Behandeling vóór braden — gekleurde vogel; 2. In het jaar onzes Heren — zonnegod — gift; 3. Soort kunstenaar; 4. Voegwoord — Engelse 'doel' — verorberde; 5. Hoge dieren — Persoonlijke voornaamwoord; 6. Stof — Muzieknoet — Broeikas; 7. Letterkeer van 'klimaat'; 8. Jongensnaam — Lange klank — Zevent; 9. Bewegingskunst volgens Steiner — Lange klank; 10. Nikkel — Titanium — Jongensnaam; 11. Vergulde schotel — Wapen.

Vertikaal

1. Bonte vogels; 2. Schone jongen — Vat; 3. Franse zee; 4. In de buurt — Multinational; 5. Bekrachtiging; 6. Internationaal Monetair fonds — Oude vochtmaat; 7. Duin — Ruimte vaart organisatie — Jongensnaam; 8. Van een lichte halfwollen stof; 9. Letterkeer van 'fiat' — Meisjesnaam — Europese Munt; 10. Latijnse 'zaak' — beroep — Europese munt; 11. Korte krantenuittreksels.

Germania's dankkursus

Voor de tweede opeenvolgende keer organiseert Germania een dankkursus voor haar leden. Vanaf 8 november zullen de 10 lessen om de 14 dagen plaatsvinden in zaal A.I. (Naamsestraat 96). Elke les duurt 1 uur.

Met dit initiatief voldoen de inrichters aan een reële vraag. Het groot aantal inschrijvingen (een vijftigtal) bewijst dit.

Velen van de ingeschreven Germanialeden volgden vorig jaar ook reeds de cursus. Daarom staan er nu andere dansen op het programma. De eerste lic, studente Tinke Coppeters en haar danspartner zullen al zeker de volgende passen aanderen: quick-step, jive, rumba, tango, swing. Eventueel kunnen zij andere dansen inlassen.

Mede-oorzaak voor het succes van dit initiatief is beslist de democratische deelnemingsprijs van 250fr., voor de hele cursus.

Nicaragua

Wordt Reagan in november '84 herkozen? De toekomst van Centraal-Amerika wordt op 6 november voor de eerstvolgende vier jaar vastgelegd. Dit is voor het solidariteitswerk een kans om de publieke opinie opnieuw te informeren, en om de solidariteit te verbreden, want zowel de rol van de VS in de regio, als de realiteit van de Centraal-Amerikaanse landen kunnen daarbij ter sprake komen.

Om die doelstelling te realiseren start het anti-interventiefrent een medische actie: "Over leven". Niet zomaar wat humanitaire hulp, wel het opvullen van een nood bij de strijdende volkeren. Dit gebeurt via medische projecten en door de verkoop van *hechtpleister*. Als levensrecht animatiemiddel is er de *ambulance voor Nicaragua*, die gefinancierd werd door het Nicaragua-komitee.

Op zondag 4 november gaat er een campagne voor Centraal-Amerika door, in A.Z. Gasthuisberg Leuven (blok Onderwijs & Navorsing), te bereiken met bus nr. 4 vanaf het station of via de wegwijsers 'A.Z. Gasthuisberg' die je langs alle kanten van de stad aantreft. Het programma van de dag vind je in de agenda.

Inlichtingen: anti-interventiefrent, Steenbokstraat 32, 2018 Antwerpen. Tel. 03/230.96.97.

Oplossing vorige week

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
1	G	E	K	R	U	K	T		A	T	M
2	E		A	A		L		K	O	L	A
3	N	O	J	A	M	E	N	A		M	A
4	O	E		P	I	P	E	T	T	E	N
5	C	C	C		C	E	N	A	K	E	L
6	I		O	O	R	L	A	M		N	A
7	D	A	L	L	A	S		A	K	E	N
8	E	D	E		A	T	P	R	A		D
9		E	R	O	T	R		A	N	T	I
10	O	P	E	C		O	O	N	T		N
11	A	T	N		O	P	A	S		E	G

AGENDA

Zondag 4 november

- 15.00 u. KAMPAGNE voor Centraal-Amerika.
- 15.00 u. STANDS & ANIMATIE video *Als de bergen beven*. (Guatemala).
- 15.30 u. TEATER *Ongezoet met Zonder sulker*.
- 16.00 u. Wim Janssens (redakteur dagblad Trouw) praat over *verkiezingen in de VS*. Realiteit en gevolgen voor Centraal Amerika.
- 16.30 u. VIDEO *Marianella* (El Salvador).
- 17.00 u. Jean-Paul Marthoz (redakteur Le Soir) praat met Marcel Niedergang (redakteur Le Monde) over *verkiezingen in Centraal Amerika*: zin en onzin.
- 17.30 u. VIDEO *Een andere haan kraait* (Nicaragua).
- 18.00 u. Restaurant & Bar Tropical.
- 19.00 u. TALK-SHOW met mensen die actief zijn in of rond Centraal Amerika. Paul Houben (journalist bij Het Kraainest) modereert en *The Flash Tropical Combo* animeert.
- 21.00 u. TELEFOON. Rechtstreeks telefonische interventie van Dirk Van Der Sypen uit Nicaragua.
- 21.15 u. FIESTA met *The Flash Tropical Combo*. Toegang tot de activiteiten: 150 fr voor namiddag en avond; 100 fr. voor de avond (vanaf 21 u). Kaarten enkel te bekomen aan de ingang. Inlichtingen: anti-interventiefrent, Steenbokstraat 32, 2018 Antwerpen, 03/230.96.97. Rek. nr. 001-1185428-67.

Maandag 5 november

- 20.30 u. POPKONCERT *Big Shot and his Rocking Guns* in 'tStuc. Org. 'tStuc i.s.m. Scorpio. Inkom 100/150.
- 20.00 u. FILM *De blijde dag* en *In 't water* naar Stijn Streuvels op 8ste verdieping van L & W. Org. Germania.

Dinsdag 6 november

- Planten en kaartenverkoop, *sobere maaltijd* in alma, informatie door 11.11.11-aktie.
- 09.15 u. JEUGDFILM *Peter en de vliegende autobus* in 'tStuc. Org. Jekino. Inkom 40/60.
- 13.15 u. JEUGDFILM *Rubber Tarzan* in 'tStuc. Org. Jekino. Inkom 40/60.
- 20.00 u. INFO-AVOND 11.11.11 over vluchtelingen in Somalië met sprekers, videofilm, toneel, in ISOL. Gratis.
- 20.30 en 22.30 u. FILM *Toestanden* (Werkteater films) in 'tStuc. Org. 'tStuc. Inkom 50/70.

Woensdag 7 november

- planten- en kaartenverkoop, *sobere maaltijd* in alma. Informatie door 11.11.11-aktie.
- 13.30 en 17.00 u. FILM *Macbeth* van R. Polanski op achtste verdieping van L & W. Org. Germania.
- 20.15 u. FILM *Throne of blood* van A. Kurosawa op achtste verdieping van L & W. Org. Germania.
- 20.15 u. VERGADERING Werkgroep Leuvense gewetensbezuarden, in Elcker-ik.
- 20.30 u. DANS *Elena's Aria* door Rosas in de Stadsschouwburg. Org. 'tStuc. Inkom 180/250, 120/180, 80/120.
- 20.30 en 22.30 u. FILM *Opname* (Werkteater-films) in 'tStuc. Org. 'tStuc. Inkom 50/70.

Donderdag 8 november

- 20.00 u. ORGELRECITAL door Wim van Beek met werk van Bach, Buxtehude, Mozart e.a. in de concertzaal van het Lemmensinstituut. Inkom 100/150.
- 20.00 u. LITERATUUR *Analyse van poëzie* in 'tStuc. Org. Universitaire Werkgroep Literatuur.
- 20.00 u. VIDEO *Le nozze di Figaro* door de nationale opera op achtste verdieping van L & W. Org. 'tStuc i.s.m. Fak. L & W. Gratis.
- 20.30 u. DANS *Elena's Aria* door Rosas. Zie woensdag 7 november.
- 20.30 en 22.30 u. FILM *U bent mijn moeder* (Werkteater-films) in 'tStuc. Org. 'tStuc. Inkom 50/70.
- 20.30 u. KONCERT *Anne Clark* en *David Harrow* (voorprogramma *Mensen blaffen*) in de Manhattan. Org. Radio Sinjaal & vzw Chestnut Three. Inkom 250/300 (Voorverkoop in Appel, Allee, Compact, Campus, JJ-records).

ZOEKERTJES

- **Verloren:** kleine portemonnee met 3 vakjes (leder) op woe 24/10 om ca. 17.00 uur op parking aan de Valk. Terug te bezorgen aan Chris Frigne, Mechelsestraat 119.
- **Gevonden:** uurwerk in de week van 15 oktober in de Tiensestraat. Terug te bekomen bij Kristien Van Heghe, Brusselsstraat 118, Leuven.
- **Te huur:** kamer in gemeenschaps-huis. 4500 fr. kosten inbegopen. LIVING, keuken, douche, tuintje, telefoon, kelder. Bel naar ons: tel. 016 23.14.74. Best 'savonds. Schapenstraat 37/00.39.
- **Te koop:** super 8-kamera Bell & Howel, nieuw: 12000 fr. nu: 3000 fr. Sound, Hororzoom α X L. Bongo: 2000 fr. Koen Hillewaert, Schapenstraat 37/00.39.
- **Apple 2 compatibel** vanaf 28 000 fr. Ook uitbreidingskaarten en software. Ideaal voor studenten. L. Lammens, Schapenstraat 66 bus 22, 3000 Leuven. Dagelijks tussen 20 en 22 uur.

- **Gezocht:** schuurapparaat van Geert Defieuw. Wie zoekt in eigen kot, die vindt!
- **Gezocht:** tapdansiers aan tweedehandsprijs. Z.w. Chris, Mechelsestraat 119.
- **Gezocht:** er is nog een kostendelende plaats vrij op het traject Leuven-Desselgem (Waregem). Voor meer inlichtingen zich wenden tot: V. Marescau, Maria Theresiastraat 18.
- **Gezocht:** ik zou elke maandagmorgen en vrijdagavond afwisselend zaterdagmiddag van en naar Brugge rijden. Wie wil meerijden (150 fr./rit). Dirk Bekaert, Geldenaaksevest 58.
- **Gezocht:** Handleiding bij Toshiba ES-T30L flits. Wie kan mij die fotokopieëren? Onkosten worden vergoed. Pascal Lefèvre, Van Evenstraat 2d, 3000 Leuven. 016/23.67.73.
- **Kamer te huur:** met centrale verwarming en kookegelegenheid. Kom 's avonds langs aan de Kardinaalstraat nr 14 of telefooneer 016/23.54.55 (tijdens kantooruren op 02/564.27.01).

- **Gloednieuwe kassettes** Agfa-Gev. 60 + 6 min. superferro 80 fr (i.p.v. 110 fr) FeCr 100 (i.p.v. 130). Campus Irena, IJzermolenstraat blok C nr. 26/01, Heverlee.
- **Te koop:** 2 tennisraketten Proborg + volledige motocrossuitrustingen + cross moto 500 cc van 1980 (wegens ongeluk). Boekhandelstraat 3, kamer 11. Elke avond van 19 tot 21 uur.
- **Wie wil een snoezig tiggerkatje:** gratis bij M. Heirman, Q. Metsijsplein 13 (tijdens de kantooruren bellen op nr. 23.88.51, toestel 394).
- **Voor alle TD's, fuifen...** DB Garbage, Kriekenboslaan 4, Heverlee, tel. 016/22.71.77 (wim) of 016/22.76.66 (ludo). Voordelige prijs al jaren ervaring.
- **Te huur:** Discobar voor uw TD's 2 X 400 watt 1500 fr per avond. Eventueel met lichtinstallatie. Tel. 22.76.66 na 17 uur.
- **Chris doet alle typwerk** (tesis, paper, enz.) op IBM (7 lettertypes en in 4 talen) verzorgd en met ervaring. Tel. na 17.00 uur: 016/56.39.98.

ZOEKERTJE: gratis.

De redactie behoudt zich recht voor om zoekertjes niet te plaatsen.

Gebruik onderstaand rooster. 1 teken per vakje. 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan 's Meiersstraat 5

